

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICE.

ROČNÍK XXXXI.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU 1919.

ČÍSLO 11.

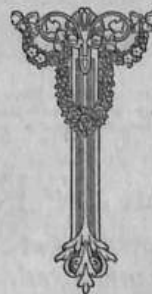

PAMÁTCE NESMRTELNÝCH
TVŮRCŮ SOKOLSTVÍ

JINDŘIGHA FÜGNERA
a
MIROSLAVA TYRŠE

KU DNŮM

9. LISTOPADU 1884
15. LISTOPADU 1865

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ UBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Tiskový výbor: Dr. K. Neuman, Aug. Raisler, M. Brichta, 2551 So. Turner Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
 Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

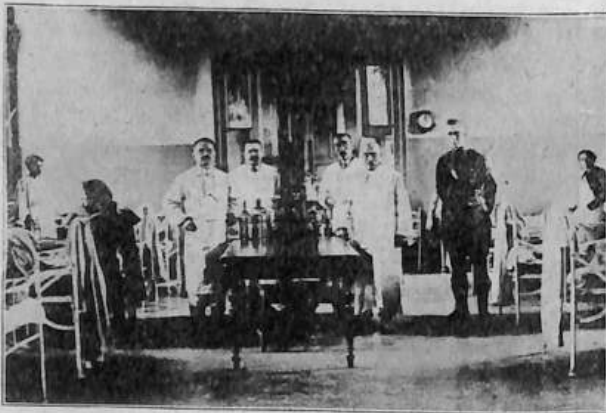
T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k této a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají děle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

"Once we have our people strong and healthy, poverty will leave," reasoned the public officials. — An AMERICAN RED CROSS Lieutenant visits this hospital daily to keep it in the clean condition in which it is seen.

Bohemia on the Road to Health.

(Exclusively for "Sokol Americký" from the Amer. Red. Cross.)

SEVEN-league boots may be worn by an infant republic as well as by the dwarf in the legend if one is to judge by the tremendous strides which Bohemia is making. The war left the little countries of Czecho-Slovakia crushed with poverty, starvation, and disease. Children died by the thousands through lack of food and the diseases due to malnutrition. In the streets of Prague rows of empty milkbottles gave forlorn advertisement of what had once been milk-markets. Only with a doctor's certificate a tiny portion of milk might be obtained for a babe

on certain days of the week. Meat markets were opened two days during the week and the rest of the time the business section of the town was deserted, silent as a tomb, while here and there a pinched-faced ragamuffin on a street corner held out a skinny little hand for food.

With the inspiration of her new freedom, the little republic set to work energetically to remedy conditions. Rebuilding shattered homes and dwellings was a vital necessity, but the business of primary importance was restoring the country's health, checking the awful advance of typhus, cholera, and the train of epidemics that obliterate with death hundreds of families.

"Once we have our people strong and healthy, poverty will leave," reasoned the public officials, "Our new republic can set out at once, then, to become great, for it will be built upon a foundation of health."

With the aid of the American Relief Administration and the American Red Cross, famine was averted at the crucial moment and the food situation saved. Then the Red Cross workers gave trained assistance to the work of stopping the progress of typhus and contagious diseases, instructing the people in principles of sanitation, and hygiene so that they could prevent disease from taking root in their households. They were taught how to deal with tuberculosis, which according to statistics causes forty per cent of the deaths in Czecho-Slovakia among adults and sixty per cent among children. Clothing was distributed from Red Cross headquarters so that illness due to exposure might be averted.

Bohemia was eager to learn the secrets of good health. Anxious to cement the bond of friendship with the nation that was her teacher, the new republic determined that English should be the principal foreign language taught in the schools of Czecho-Slovakia. In this way the people could get in closer relationship with the Americans working among them and continue this relationship after the devastations of the war had been repaired, and the country started on its normal career. Cooperating with the American Red Cross, they have established a modern system of training nurses as one of the first steps toward bringing health to Bohemia. Nursing until recently was a practically unknown profession here and there was sad need of it. Major H. S. Johnson, head of the Red Cross Mission, recognized this need and discussed it with Miss Alice Masaryk, daughter of President Masaryk. He spoke of it before several women's organizations throughout the country, so that sixty young women volunteered to spend their summer vacation in taking a preliminary course of training as nurses' aides, later to serve as instructors. Permanent schools will be established to teach the profession so

that Czecho-Slovakia will have a competent corps of workers to combat disease and its attendant lowering of national morale.

Trained to the highest degree by building up the physical strength of foreign nations, the Red Cross now aims to promulgate some of these principles of health in America. In Third Red Cross Roll Call, November second to eleventh, fifteen million new members are to be obtained to complete foreign obligations and institute this plan for bettering American health. Public Health Nursing is the most important feature in the program, with an enlargement of Home Service work, and courses for all who

desire them in Home Dietetics and First Aid treatment in accidents. Relief in certain foreign countries will be continued, for there is much to be done before the war sufferers can take up their normal manner of living again. And although Czecho-Slovakia has done much to "help herself" on the road to health and happiness, she is not strong enough yet to be in her new life unaided. Hence the Red Cross will keep on with its task of "mothering" the whole world, and while making a "healthier, happier America", by its new program, it will not abandon those whom it has promised help in European countries.

THE BOHEMIAN SOKOL.

(Vyňato z pamětního spisku "Bohemia", vyd. Č. N. S. při příležitosti "Českého Dne" na chicag. Universitě 19. list. 1917.)

ONE may safely assert that systematic physical training in an infallible sign of the high cultural level of a people. History abounds with examples proving that wherever national consciousness grew up, there also developed a fondness for serious and purposeful cultivation of the human body, so as to reach such a harmony of physical and intellectual qualities which would serve as a foundation for a mental equipoise and moral worth. Serious physical training implies necessarily a higher degree of intelligence and altruistic feeling in that it subordinates the pleasure of the individual to the interest of posterity, of nation, of all humanity.

The aim of serious physical training has been well brought out long ago by the Grecian philosopher Lucian in the dialogue of Anacharses and Solon: "In our public contests more is at stake than the prizes that are to be won; we aim at greater things both for the athletes and the country. Another contest, common to us all, awaits all brave citizens, and the crown is not made of pine branches, of laurel, or olive. It is a crown containing in itself all that a man values highest — the freedom of every individual and of the country, its well-being and glory, the preservation of families, in short, all the best things within the gift of the gods."

So high a value did the Greeks put upon bodily training, in the days when the ancient Hellene started his hardy education in the gymnasium, when in the arena he exercised his muscles to acquire manly beauty and grace, when in the contests he practiced physical fitness and power which was united with a high degree of intellectual and moral cultivation. As long as that was true, ancient Hellas did not fear for its freedom, because her sons possessed matchless bravery and perseverance: and the Greek art produced its most wonderful gems,

while the learning of Greece enriched forever the entire human race.

Then the sun of Hellas set, and with it the noble striving for the cultivation of the body, until in the dark centuries of the Middle Ages asceticism was magnified into the highest virtue and the human body was treated as an evil thing. But as soon as nations began to lead a conscious life, as soon as the right of man received some recognition, the cultivation of physical and mental forces received again proper attention. Athletics as a means to physical well-being came once more into its own. It was so in Germany, where Jahn's Turners were an important factor in the work of German unity; it was so in Italy, which saw the rise of gymnastic societies at the time of its fight of liberation; and France, too, created the innumerable unions of gymnasts, as she gathered her forces together after the defeat and humiliation of 1871. Switzerland, Belgium, and not to go too far, America, all prove clearly that physical training is given an important place in the national scheme of education in every country where the people enjoy liberty and unhampered development.

It was from considerations such as these that Dr. Miroslav Tyrš called into life the Sokols (Falcons) of Bohemia.

At this point it is necessary to speak briefly of Bohemia as it was before Sokols came into being, for otherwise, we would not grasp fully the significance and the mission of this National Czech Organization called into the service of the nation that it might increase its strength and safeguard its future.

The year 1620 is a great milestone in Bohemia history. In November of that fateful year the rebellion of the Bohemian estates was crushed in the battle of the White Mountain and the people experienced the full vengeance

of the victorious Hapsburgs. The leading men were executed or exiled, the greater part of the soil was confiscated, and the nation that had taken such a noble part in history of Europe was beggared and decimated until its name almost disappeared from the roll of living nations. The peace of a churchyard prevailed in the Bohemian lands deprived of its leaders, and lying helpless under the most oppressive and reactionary regime of the foreign dynasty.

This frightful agony of an entire nation lasted more than two hundred years.

When the beneficent period of enlightenment, preceding the French Revolution covered all Europe, even the autocratic Austria came under its influence. Two benefits principally it conferred upon the many races of Austria, which had a far-reaching influence upon the Czech nation: The edict of toleration permitting a certain amount of religious freedom, and the liberation of the peasants from the most galling wrongs of serfdom.

These two concessions created the initial impulse which set into play the great forces by which the nation awakened to a new life. When conscience was no longer violated, as it had been for the past two hundred years, and philosophical questions, it was to be expected that the new generation would not have the souls of slaves or of hypocrites created invariably by fanatic persecutions. At the same time the peasant, released from slavery to his feudal lord, breathed more freely after centuries of severe oppression and became conscious that he was a man; the indifference and ignorance of a serf gave place to a recognition of duties to the nation. All over the lands of the Bohemian crown, as persecution and oppression were lifted, forces that had been lying dormant came to life and sap began to circulate after a long winter in the body of the nation.

On top of that came a sudden blow. The same Emperor who had loosened the spiritual and material bonds of his subjects, the enlightened Joseph II., planned like a benevolent despot he was, to make over forcibly the various races of his monarchy into Germans. He wanted to take from Czechs the most essential part of their Slav Nationality—their tongue. And then the abiding vitality of the Bohemian people, persisting in spite of long lasting oppression came to the surface. Men came forward in great numbers animated by the conviction that they must work hard to preserve the people's language. The awakening of the nation begins with the defense of the Czech language. Joseph Dobrovský, the gifted linguist, defined first the laws governing the correct use of the Bohemian language and gave the initial impulse for its further cultivation. So the old speech was saved, but there still existed a violent break between the present and the more glorious days

of old Bohemia. It was necessary that the people of Bohemia should realize their heritage, should know again the great deeds of their ancestors, should join the nineteenth century with the fifteenth and sixteenth across two centuries of uncounsciousness. František Palacký re-discovered Bohemian history and through his truly monumental work made the people proud of being members of the Czech race. The bright past gave the people confidence that the future also must be full of promise. Palacký's history, besides recalling the days of Bohemian independence, introduced also into our "awakening" the political idea, so that the forties of the nineteenth century see the birth of a new political life, identified most closely with the name of Karel Havlíček, the martyr dear to every Czech heart.

At the close of this period of regeneration the founder of Sokols, Miroslav Tyrš, commenced his labors on behalf of his people. And while Palacký proudly said to Vienna politicians who were transforming Austria into the Dual Monarchy: "We were before Austria and we will survive it," Tyrš, the sober philosopher, examined the substance of national organism, discussed its right to live and determined its purpose.

"All history and all nature is an eternal struggle in which everything succumbs that does not establish its right to live. From this starting point Tyrš takes up the solution of the problem of his nation. All that lives is subject to this inexorable law of nature. Either increase and flourish, or disappear and make room for other forms of life. This hard law makes itself felt in the history of humanity and mercilessly destroys individuals and nations, whenever they fall from their high standards and cannot keep step with others in the world arena. Tyrš remembered Rome, once the mistress of many nations, later an easy prey in its decadence for the Teuton barbarians, the physical giants of the north. Why did Rome fall from its high estate? Because the rapid growth of wealth and its concentration in the hands of a few brought about luxury, immorality, corruption and stagnation, which in their turn undermined the foundation of the state. Rome stood still, became enervated, set herself against the spirit of eternal change and progress, and so perished the nation that had done much for humanity.

When Tyrš applied this law to his own nation, he saw a small people, recently awakened from death-like sleep, a nation that had demanded from its rulers the right to govern itself, but had been suppressed, a race that could point to a splendid past, but little else, a weak people standing alone and helpless against numberless dangers that might destroy it before it could gather its strength. Tyrš was persuaded that a nation manifesting so much vitality after

centuries of oppression had a right to live, but the right must be defended and enforced. For that more was needed than pride of the past. It was necessary to work hard and well, to labor with diligence in the field of progress and enlightenment. "Not the most glorious history," says Tyrš, "but active and energetic present is a guarantee of the nation's future."

As a lonely rock in the sea against which stormy waves dash from all sides, so lies Bohemia in the heart of Europe, a little land of beauty surrounded by a German ocean. Tyrš realized fully, how difficult was made the very existence of the Czech nation by its geographical position, since evil neighbors ceaselessly pressed from all sides to put an end to Bohemia's life.

A great discrepancy in strength. This was Tyrš's solution of Bohemia's problem: "The smaller the nation, the greater activity it must develop in order to remain, in spite of small numbers, an active and influential element of humanity; the small nation must pay the greatest attention to its healthy growth." That is the purpose of every small nation and so of the Czech nation. Not an ounce of strength must be wasted; every individual must do his part, every Czech must see to it that his life and his work count — in short, what is lacking in quantity must be made up in quality.

Thus we come to the point which practically is the most important contribution of the whole program of Tyrš. He realizes that the weak people must become gradually accustomed to the heavy tasks awaiting them, that the energy of the individual must be raised and his character strengthened, that the practical efficiency of the Bohemian people must be increased so that the entire race may better withstand external attacks. All that, however, presupposes physical well-being and strength of every component element. And how to reach such a desirable state of affairs, how to cultivate the nation's energy, how to raise the health of a people?

To this question Tyrš found an answer in physical training, based on the model of ancient Greece. He was convinced that Greece owed its unparalleled excellence to the passionate cultivation of the physical training of her children, and that the bodily vigor created by athletic exercises was the cause of the devoted patriotism which preserved the nation's liberty. And so Tyrš boldly went back to the classical era for the means to strengthen his own race that he might train the youth of his beloved Czech nation a similar harmony of physical and mental faculties and instill into it an ardent patriotism — the desires of the individual to be subordinate to the interests of the nation.

The Sokol idea is the realization of this philosophy. Sokol — the falcon — is the bird that by his swiftness and energy best symbolizes

the active, vigorous life which is the ideal of Sokol societies; the falcon who flies high in the free skies is also the symbol of freedom — and every Czech is born with a devotion to freedom. The ideas of Tyrš found many followers. The Sokol Unions gathered in them the best elements of Bohemia, and in a surprisingly brief time this organization became the pride of nation, as the personification of the nation's yearning after a more vigorous and untrammelled life. The Sokols came to be the first national institution, awakening Czech consciousness in weak and indifferent breasts and among the desire for a more distinctive racial life. In every great, popular demonstration and manifestation the Sokols had the place of honor.

The danger was soon apparent that such sudden success might turn the heads of the membership and dissipate its strength in superficial parading of patriotism. Tyrš the founder was also the instructor and leader of the organization. An organizer, as well as a thinker, he directed the energy and loyalty of the Sokols into the gymnasium whence came the motive power for internal organization and for patriotic work.

Here, too, he was working in a new field. The physical training was to be the means for the cultivation of the nation's energy, it was necessary to take into account racial characteristics; the method must be such as to fit the needs and temper of the people. That method had to be discovered by Tyrš. He gave his Sokols system of training, that satisfied completely the instincts of the young body for exercise and at the same time gave heed to aesthetic considerations: the search for the true beauty of the body. The system of Tyrš includes training for various classes and occupations and makes provision for the needs of the whole people in the way of physical exercise.

It is in this rich variety of exercises that the Bohemian method of physical training differs from other systems. The Sokol institution thus obtained a distinctive, solid foundation from which the further education of the intelligent Bohemians could proceed. A sound and strong body, the primary requirement, fostered by the numberless Sokol societies, assists in the better development of the individual man's higher faculties. For we know now that man's mental processes are closely connected with his physical make-up; every thought, every emotion corresponds to some change in the body. Strength and nobleness of mind and soul develop in connection with strength and efficiency of the body.

Regular gymnasium training has a beneficial effect on all the activities of the man who takes the Sokol idea seriously. He learns to submit himself to voluntary discipline which

commends itself to him through its noble aims; he cultivates the sense of duty to himself, to his family; to his fellow-citizens, above all to his nation. Thus he strengthens and improves his character as he aims at Tyrš' definition of an ideal Sokol — a well rounded, honest man and citizen.

The Sokol societies train not only young men, but also the older boys, especially those of the laboring classes. Before the organization of the Sokols the youngsters of the Bohemian cities were left to themselves and grew up undisciplined in miserable social conditions. The Sokols are entitled to credit, because they welcomed these neglected apprentices into their halls and through athletic exercises and brotherly intercourse toughened their physical and moral fibre. It was natural that sooner or later room had to be made in the Sokol organization for the Bohemian women, for Tyrš planned for the education of the whole nation and especially for the strength of the future generations. Bohemian women have appreciated the importance of the teachings of Tyrš, and the intelligent Czech woman considers it her duty to join the Sokol society of her town. At the last great Sokol meet — one is held every five years and is looked upon as a great national holiday — over five thousand women and girls took part in the gymnastic exhibition in Prague. Women who are members of the Sokol organization give to the nation sound, healthy children and teach them passionate devotion to Bohemia.

In other respects, too, Sokols make their influence felt. They take interest in popular education, fight corrupting literature and coarse entertainments, oppose reactionary tendencies in politics, agitate for equal rights. Not the least of the good effects of the Bohemian Sokol movement has been the closer contact and cooperation of the Slav nations. From the Bohemians the Sokol idea has spread to the Slovaks, the Poles, Russians, Croatians, Serbians, and everywhere it is a power making for progress, patriotism and liberty, and for common effort to make all Slav peoples free.

They say in Bohemia to be a Czech is to be a Sokol. The Sokol idea penetrates all classes of the people and makes the entire nation democratic and liberty-loving. It is no wonder that in the last war the Bohemian people have taken an anti-Austrian stand, and it is a fact that sheds clear light in the results of Sokol training that in Bohemia the gymnastic societies were promptly dissolved by the Austrian Government as hostile to it.

The great emergency for which Tyrš tried to prepare his people has come. The very existence of the Czech people was in the balance. But the Sokol idea has proved its soundness. In the forefront of the determined opposition to Austrian tyranny were men trained in the Sokol

halls of the Bohemian cities. The leaders of the people at home were charged with high treason to Austria, because they were fired with love of their own land, the men who led Bohemian regiments over to the Russians, the heroes who created a Czecho-Slovak army in Russia, the workers who have organized the Bohemian National Alliance of America are nearly all Sokols.

And the Bohemians immigrants, who fled before the merciless flood of bloody persecution after the revolutionary days of 1848, leaving thus their native homes to find shelter in the peaceful haven smiling beneath the flaring folds of the Stars and stripes, and like a richly laden ship reaching a port with all its wealth intact, brought to America with them not only their ardent love of Liberty, but also the noble gospel of their great leader Tyrš, who instilled in their minds and burned into their very souls the righteousness of his preaching that "Physical Education means not only physical, but also mental and moral elevation of mankind". Resolving to make their new home resemble their old home, they were so cruelly forced to leave, they followed the words of wisdom spoken by their leaders and as every little village in Bohemia had its Gymnasium, so in every Bohemian settlement in this country the first public building was devoted to the physical education of the future young America.

In 1878 Bohemian Gymnastic Union of U. S. was founded in Chicago and in a short time its branches spread nearly in every state of our Union from coast to coast, disseminating the preachings of Tyrš into the younger element of both sexes. The Bohemian Gymnastic Union was the first organization, which proclaimed the equality of men and women and one article in its Constitution "that every member of the Gym. Union must be or must become a citizen of U. S." demonstrates the true loyalty of the Sokols to their new Country.

How deeply the teachings of Tyrš were rooted in the hearths of members of these organizations is demonstrated by the facts, that in the memorable days of 1861—65 great many or young Sokols died on the battlefields under the Stars and Stripes — and again when the dark cloud of war hung over their new Country, these loyal followers of Tyrš were so eager to take part in that mighty struggle of Democracy against Autocracy, that two weeks after our president Wilson's call for volunteers the Sokol Gymnasiums were empty, because all the young members hastened to participate in the mighty struggle for Justice, for Liberty and Humanity!

Mocný jest nás proud, leč posud nejsou veškerí synové národa v řadách našich.—Nesmíme ustát, dokud nebudou uvedena slova básníková ve skutek "Co Čech—to Sokol!"
Dr. Jan Podlipný.

KALENDÁŘ SOKOLSKÝ.

PAMÁTNÉ DNY ZE ŽIVOTA SOKOLSKÉHO, A UDÁLOSTI Z DĚJIN ČESKÝCH I AMERICKÝCH.

L I S T O P A D :

8. listopadu r. 1620 *bitva bělohorská*, jejíž důsledky uvrhly národ český v potupnou porobu a v níž téměř po tři sta let trpělivě snášel všechna příkoří a útlaky pod tyranskou nadvládou nehodného rodu habsburského, který konečně smeten byl s trůnu a nad troskami schátralého Rakousko-Uherska dnes volný národ československý smazal historickou hanbu s čela svého, pomstiv svým hrdiným odbojem nešťastnou Bilou Horu . . .

Bílá Hora povždy zůstane nám Čechům odstrašujícím dokladem toho, jak hluboko může klesnouti kdysi slavný národ, když v něm zavládnou nesváry, sobecké strannictví bez ohledu na celek a fanatické rozmišky náboženské. K jasnému obrazu toho, co předcházelo nešťastnou bitvu bělohorskou a jaké poměry v Čechách vládly, přinášíme úryvek největší tragedie z dějin národa českého:

Po vyhození mistodržících krále Matyáše na Hradčanech dne 23. května 1618 zvolili stavové čeští strany protestantské provisorní vládu 30 direktorů a počali shromažďovati vojsko, jehož velitelem jmenován byl Jindřich hrabě Thurn. Bez prodlení vypravili též posly ku všem zahraničním knížatům protestantským, žádajíc je za pomoc. Direktori zároveň velmi rozhodně katolíkům opláceli všechna skutečná i domnělá příkoří a to tím, že katolické šlechtice jakož i Jesuity a arcibiskupa ze země vyhnali a jejich statky si osvojili. Kdo se nechtěl poddati vládě direktorů, tomu bylo hrozeno zbrani.

Starý král Matyáš byl hotov ještě po tomto skutku mírně vyjednávat s českými povstanci, neboť jednak nedostávalo se mu peněz na války, jednak i v ostatních zemích chovali se stavové hrozně, takže nebylo naděje na šťastný konec boje, kdyby byl podniknut.

Avšak mladý král Ferdinand II. byl naproti tomu odhodlán užítí této příležitosti k boji na život a na smrt, vzbouřené stavy potříti a evangelické náboženství úplně vyhladiti. Bylť to v pravdě fanatický katolík, věrný odchovanec Jesuitů.

Odboj českých pánů způsobil též mocný rozruch i na jiných stranách, tak na př. i stavové v rakouských zemích začali se bouřiti a hledati s Čechy spojení. Podobně činili Slezané a Lužičané, takže podobalo se, že moc rodu habsburského bude úplně potlačena od vlastních stavů. Zejména uherská šlechta dovedla užítí povstání českých stavů ve svůj prospěch, neboť vyhrožujíc, že se spojí s Čechy, vymohla na mladém králi Ferdinandovi množství privilegií, jichž by jinak nikdy nebyla dosáhla.

Všichni tehdejší zahraniční nepřátelé rodu habsburského vítali povstání české, nabízejíce náčelníkům vzbouřených stavů své přátelství.

Tak Karel Emanuel, vévoda savojský, dorozuměv se s unii protestantských knížat německých, poslal do Čech vojevůdce Arnošta z Mansfeldu, jenž zmocnil se katolické Plzně. Stavové slezští a lužičtí vidouce to, povstali též proti císaři a spojili se s Čechy. Než došlo k dalšímu boji, byl ještě jednou učiněn pokus o smírné vyrovnání. Mělo totiž prostřednictvím Sigmunda III., krále polského a Jana Jiřího, kurfirsta saského, jednáno býti v Chebu o smíření mezi stavy český-

mi a císařem, avšak k tomu již nedošlo, neboť nastoupil vládu Ferdinand II., již od roku 1617 od českých stavů za krále přijatý a korunovaný.

Tento ducha bojovného nemínil se nijak smířit s odbojnými stavy českými, ale přec po smrti Matyáše oznámil českým stavům, že nastupuje vládu a že slibuje zachovávatí zemské svobody a privilegia, na které při korunovaci přísahal a že se přičiní zavéstí v zemi mír. Ale stavové čeští odmítli všechno vyjednávání nehodlajíc již Ferdinanda za panovníka svého uznávatí. Nezbyvalo tudíž, než rozhodnouti zbrani. Jindřich hrabě Thurn vtrhl s vojskem na Moravu a na stavech žádal, aby se s Čechy spojili.

Zde však hlavně slovnítný a mocný náčelník Jednoty bratrské, Jan Karel starší ze Žerotína varoval před povstáním, radil k narovnání sporů, ba prosil, aby stavové moravští se s českými nespojovali. Za to byl vyhlášen za zrádce na společné věci, ano byl i vězněn. Teprve po letech se uznalo, že dobře radil a v čas krajany varoval.

Žerotin totiž poznával, že všechno to povstání, jež nebylo jasně si vědomo ani svého účelu, jež nemělo dosti hmotných prostředků, musí špatně skončiti, avšak varovného hlasu jeho nebylo uposlechnuto a přívrženci jeho byli vojskem Thurnovým zastrášeni. Konečně většina stavů moravských uzavřela s Čechy, Slezany a Lužičany konfederaci a ku správě Moravy zvoleno 24 direktorů. Na to Thurn odtáhl do Rakousk k Vídní, kterou oblehl, avšak ne na dlouho, neboť Mansfeld byl od císařského generála Buquoye poražen na Prácheňsku.

Porážka tato způsobila takové zděšení, že Thurn byl ihned od Vídně odvolán do Čech k ochraně království. Mezi válkou rokováno o tom, kdo by měl býti českým panovníkem, ježto stavové čeští nechtěli o habsburském rodu více slyšeti.

Rovněž zahraniční nepřátelé chtěli, aby panství habsburské rozděleno bylo mezi několik sousedů, jakož i, aby za císaře římsko-německého vyhlédnut byl někdo z jiného rodu.

Nejpřednějším nápadníkem byl Jan Jiří, kurfirst saský, který jsa blízkým sousedem Čechů a luteránem, měl mezi souvěrci mnoho přívrženců. Pan Ondřej Šlik veřejně pro něho sháněl hlasy. Druhým uchazečem byl Fridrich, falcký kurfirst a náčelník spolku evangelických knížat čili tak zvané unie protestantské. Jelikož hlásil se k učení reformovanému (kalvinskému), byla by ho zase Jednota bratrská ráda měla králem a proto pro něho pracovala. Vedle těchto dvou kandidátů ucházel se též o český trůn Karel Emanuel, vévoda savojský, kterýž byl vyhlédnut za císaře římsko-německého a jemuž království české dobře jako vydatná opora by se bylo hodilo k upevnění císařství.

Tito kandidáti nemohli se nikterak dohodnouti. Konečně, když poznali, že v Čechách mají většinu přívrženci Jednoty bratrské, kteří byli nejlépe zorganizováni a že tudíž českým králem bude Fridrich Falcký, počali se najednou českého povstání vzdalovati, ano mnozí dokonce hledali i s králem Ferdinandem smír a přátelství.

Tím se stalo, že při císařské volbě kurfirstů po smrti císaře Matyáše ve Frankfurtě konané, byl Ferdi-

nand II. jednohlasně zvolen za císaře římsko-německého. —

Za to v Čechách došlo v tutéž dobu k obratu velmi osudnému. Český sněm, jehož účastnily se mimo stavy české též stavové moravští, slezští a lužičtí, rozhodl se, aby habsburský rod byl trůnu zbaven a za českého krále zvolen Fridrich Falcký.

Volba ta provedena dne 26. srpna r. 1619 v té naději, že nový panovník, jenž měl čestné a mocné příbuzenstvo a nad to byl i náčelníkem unie protestantských knížat, ze všech stran bude podporován penězi i vojenskou pomocí.

Tak počítáno rovněž na podporu Anglie a Irska, neboť Fridrichova manželka Alžběta byla dcerou Jakuba I., krále Velké Británie a Irska. Avšak všechny tyto naděje ukázaly se býti klamnými. Od té chvíle, kdy Fridrich Falcký byl zvolen za českého krále, obracelo se české povstání ku koncům stále nešťastnějším.

Fridrich Falcký nehodil se vůbec v bouřlivém čase tomto za panovníka českého. Byl mlád a miloval více život pohodlný a rozkošnický, než vážné starosti vladařské. Mezi rádci jeho, které přivedl z ciziny do Čech, vznikly záhy spory. Mimo to stranil Fridrich příliš kalvinům a Jednotě bratrské, stavě se příkře jak proti katolíkům, kteří ze země byli vyháněni, tak i proti luteránům.

Pro nastávající válku ze všech slíbených spojenců přihlásil se jediný Bethlen Gabor, kníže sedmihradské a ten byl nespolehlivý, ježto chtěl využití nesnázi Ferdinanda II. ve svůj vlastní prospěch.

Rozhodné přípravy k válce na všech stranách vykonány byly v zimě na rok 1620.

Císař Ferdinand v hrozícím nebezpečí nalezl spouště na všech stranách a to především ve Španělsku, kde dostalo se mu pomocí peněžité i vojenské, u papeže, u krále polského Sigmunda III. a konečně i bývalý nápadník trůnu českého Jan Jiří, kurfiřt saský, ač luterán se spojil s horlivým katolíkem Ferdinandem proti evangelickým Čechům, když mu byly slíbeny do zástavy obě země Lužické. Mimo to Maxmilián, vévoda bavorský za postoupení Horních Rakous vydatnou pomocí stál na straně Ferdinandově.

Jediná Francie, na jejíž pomoc z české strany bylo počítáno a jež nepřála rodu habsburskému, zůstala v boji tom úplně neutrální a rovněž tak zachoval se král anglický Jakub, Karel Emanuel, vévoda savojský, ba i sama unie protestantských knížat, jež po mnoho let Čechy k odboji popuzovala a jejíž náčelník přece byl zvolen za krále českého.

Avšak ani za těchto nepříznivých poměrů nebylo potřebí, aby došlo k osudným koncům, kdyby byli všichni, kdož povstání způsobili, měli pravé vědomí o povinnostech a zodpovědnosti a kdyby byli s největší rozhodností se připravovali k válce. Leč v Čechách místo opravdových příprav noví rádcové a vůdce Fridricha Falckého stále se svářili s vůdci staršími, Thurnem a Mansfeldem. Ostatně i lid, nejsa nikterak zaujat pro záležitosti královny a českých stavů, choval se k nastávající válce velmi chladně.

Vystoupili sice mnozí mužové osvícení, kteří navrhovali, aby v této době nebezpečí selský lid byl osvobozen od poddanství a dána mu byla zbraň, aby jako kdysi v husitských válkách *všechnen národ* povstal a hájil víry a svobod svých. Avšak většina stavů českých nechtěla o tomto prostředku ani slyšeti, neboť uvykla selský lid držeti v tuhém poddanství a jej vyssávat a nyní se obávala, že by sedláci se zbrání v ruce místo proti císaři obrátili se proti dosavadním svým utiskovatelům, šlechtě, pánům a rytířům.

V tom tedy byl ten ohromný rozdíl mezi husitskými válkami, kdy všechny národ válčil pro ideu náboženskou a národnost svou a touto válkou, v níž válčila jen šlechta sice také pro náboženství, ale vedle toho hlavně pro své stavovské výsady.

Za těchto poměrů české vojsko nebylo sebráno z vlastního, domácího lidu, který by s nadšením byl šel do boje, ale z najatých žoldněřů, kteří za peníze sloužili dnes tu, zítra zase jinde. Kdo více jim platil, pro toho bojovali.

Ano, bohatí pánové a šlechtici, kteří způsobili vlastně povstání, nechtěli ani na toto vojsko přispívati, takže berně špatně se scházely. Následkem toho vojsko stavovské bylo v prabídném stavu, ba i vojenští velitelé, cizinci, byli tak nespolehliví a jimž válka byla pouhým řemeslem, že penězi, určenými pro vojáky, sami si plnili své kapsy.

V takových tedy poměrech stáli proti sobě Ferdinand II. a Fridrich Falcký na jaře roku 1620. Boj zahájen a mezi tím co Maxmilian bavorský a Karel Buquoy po vpádu do Čech všude loupili a jednotlivá města si podmaňovali, vojsko stavovské stále ustupovalo, ježto mezi vůdci nebylo jednoty, až konečně ustoupilo na Bílou Horu u Prahy, kdež se dosti dobře opevnilo.

Dne 8. listopadu přitáhlo spojené vojsko císařské k Bílé Hoře. Maxmilian Bavorský a jeho vůdce Tilly věduce o nesjednocenosti vůdců českého vojska udeřili o polednách s celou silou na pravé křídlo českého ležení, avšak byli odrazeni. Podobně statečně počínalo si i levé křídlo, kde stáli uherští jezdci, jež poslal Čechům na pomoc Gabriel Betlen.

V tom však nenadále vyřítil se ze zálohy Buquoy císařským na pomoc proti pravému křídlu. Boj byl obnoven a Kristian mladší z Anhaltu raněn zajat. Mezitím uherští jezdci na levém křídle počali loupiti, místo aby bavorskou jízdu dále pronásledovali. Toho použil vévoda bavorský ku zastavení a spořádané rozptýlené šiky udeřil s takovou prudkostí na Uhry, že se títo dali na útěk. To vidouc pýchota, počala také částečně utíkat, čímž nastal mezi českými bojovníky zmatek a útěk všeobecný a vojska hnala se po hřebenu Bílé Hory v divém nepořádku směrem ku Smíchovu a Vltavě.

Na bojišti setrvala jen malá tlupa Moravanů, kteří vedeni synem Jindřicha Thurna bránili se u letohrádku Hvězdy proti veliké přesile až do posledního dechu. Byli to vojáci moravských stavů, kteří snad jedini byli si vědomi, oč v této válce jde, kdežto ostatní najatí cizí žoldněři při prvním neúspěchu počali utíkat a tak zavínili celou smutnou porážku. V bitvě padlo 6000 mužů a všecko ležení Čechů dostalo se do rukou císařských.

Mezi tím, co prudce bojováno na Bílé Hoře, seděl zimní král (jak mu přezdíváno) Fridrich Falcký s manželkou svou a dětmi na hradě pražském při obědě. Anhalt sice vzkázal mu a napomínal, aby jel na bojiště povzbudit vojska k udatnosti, ale Fridrich měl, jak se zdá, za to, že k tomu bude dosti času až po obědě. Když potom po skončené hostině vyjel za Strahovskou bránu, potkával již prchající a poražené tlupy vojska svého.

Bělohorská bitva byla vlastně bitkou dosti nepatrnou, a ač vojsko Fridricha bylo rozprášeno, mohla při dobré vůli a napjeti všech sil Praha, která byla tehdy silně opevněna, ještě několik neděl vzdorovati vojsku císařskému a bavorskému. Neboť nová pomoc od Gabriela Betlena stála již u Brandýsa na Labi, a na Moravě a ve Slezsku bylo možno také ještě sebrati a vyzbrojiti s dostatek vojska na pomoc hlavnímu městu království. Mimo to Mansfeld měl ve své moci pevná města Plzeň, Tábor, Loket a Falknov.

Avšak Fridrich Falcký, vida utíkající voje své, ztratil důvěru v sebe a rychle prchl z Hradčan na Staré Město, kde byla konána válečná porada. Mnozí z vůdců upozorňovali na všechny výhody dosavadní a žádali, aby s napjetím všech sil podstoupen byl boj další, varující krále před ukvapeným útekem. Fridrich Falcký však ukázal, že nikterak není schopen, aby další záležitost řídil, nechtěl o žádném boji více slyšet a hned ráno 9. listopadu v největším zmatku utekl z Prahy přes Náchod do Vratislavi a s ním i nejbližší jeho rádcové a vojevůdčové Anhalt starší, Hohenlohe a starý Thurn.

Vojsko nemělo vojevůdců, stavové krále, jehož zvolili, nastal všeobecný zmatek, při němž nikdo nepomyslil na další obranu.

A tak Pražané následkem toho vzdali se na milost a nemilost a Maxmilian Bavorský vtrhl jako vítěz do hlavního města českého.

Veliké české povstání skončilo jako bídná hříčka! A nyní nastalo to nejhroznější, co naplnilo celý svět úžasem.

Bylo ovšem pochopitelné, že císař a král Ferdinand II. jakožto vítěz bude trestati odbojné stavy, bylo zřejmo, že postará se též o změnu privilegií a stavovských svobod, aby na příště nebyl odboj možný a aby moc jeho byla náležitě upevněna, avšak nebylo pochopitelné aniž v zájmu samotného panovníka, že za povstání, kteréž způsobila vlastně jenom šlechta, byl strašně na celá století potrestán *všechn* národ bez rozdílu i v těch vrstvách, které s povstáním neměly pranic společného a na vývoj událostí v letech 1618-1620 zcela žádného vlivu.

Po vynesení hrozného rozsudku popraveno 27 osob stavu panského, rytířského a městského dne 21. června r. 1621 na Staroměstském náměstí v Praze.

Dne 9. listopadu 884 uloženy byly tělesné pozůstatky geniálního tvůrce českého Sokolství, Dra. Miroslava Tyrše na hřbitově Olšanském s poctou v pravdě královskou za účastenství 90 jednot s 1600 členy a 72 prapory.

Dne 11. listopadu 1918 pod neodolatelným náporem spojeneckých armád, strašnými údery vrchního maršálka gen. Focha, shroutila se železná fronta německá a uzavřeno bylo *příměří*, jež skončilo hroznou a vysilující obě strany válku světovou.

Dne 14. list. 1847 zemřel v Praze *Josef Jungmann*, učenc a básník český, jenž získal si zásluhu o povznesení jazyka našeho.

Dne 15. list. r. 1670 zemřel v Amsterdamě *Jan Amos Komenský*, veliký učitel národů.

Dne 15. list. 1865 zemřel *Jindřich Fuegner*, zakladatel a první starosta Sokola Pražského krátce po tom, když provedl záslužné a obětavé dílo pro blaho Sokola. t. j. postavení vzorné tělocvičny, v níž uspořádal první a žel též poslední Šibřinky pod svým dozorem.

Ještě v jeseni r. 1865 cítil se Fuegner sice po nějaký čas nevolným, též starosti materiální podkopávaly jeho zdraví. Avšak jsa mužem pevně vůle, přemáhal nevolnost tuto.

Ještě dne 20. října procházel se ulicemi města za příčinou udělení říjnového diplomu (ústavou) slavnostně osvětleného. Později účastnil se příprav k odhalení pomníku Čelakovského, až posléze ulehl. Avšak povšechný stav nemoci nevyvolával zvláštní obavy;

operace byla šťastně vykonána a proto cvičení žádného přerušeni neutrpělo, což by se bylo jistě stalo, kdyby toho stav nemocného byl vyžadoval.

Katastrofa přikvačila tak náhle, že důvěrný přítel Fuegnerův, Dr. Miroslav Tyrš, jenž v přízemí budovy obýval, kdežto starosta v prvním patře, téměř jen náhodou stal se jejím svědkem.

Stalo se to o 5. hod. odpo. osudného dne 15. listopadu 1865. Naposledy dobušilo nejslechetnější srdce, jemuž rovného není a snad nebude v dějinách Sokolství. Zemřel Čech, jehož nikdo ve vroucí lásce a účinné práci k národu nedostihnul . . .

Pohřeb milovanému starostovi vypravila jednota Pražská sama a byl to v pravdě pohřeb královský. Truchlila nejen celá Praha, ale i celé Čechy. Súčastnilo se ho korporativně veškeré Sokolstvo, studentstvo, pěvectvo, měšťanské sbory, cechy, profesori university, techniky, konservatoře, deputace spolků národních, vědeckých, dobročinných a j.

Za smutného podzimního večera stanul průvod na hřbitově Olšanském a při záři pochodní nad otevřeným rovem promluvil Dr. d. Gregř tklivou řeč, v níž pravil: Zemřel-li snad někdo více oslavován, více milován, neskonal nikdo.

A zármutek náš ten v pravdě národní neplatí snad šťastnému vítězi na poli válečném, ni veleduchu v oboru věd a umění, ni mohutnému vůdci na poli politickém: nikoli, ten soucít všeobecný, ta pocta velkolepá a upřímná skromnému občanu, který nikdy nevystupoval ze stínu soukromého života na výslunni veřejnosti, ta pocta platí jeho čistě veliké cnosti občanské.

Ano bratří! Sem korunu občanskou na tento hrob! Nikdy nezdobila muže lepšího, než tento by!

Na každém listu bohaté knihy zlatého srdce jeho jiná jest psána cnota a jako krásný rámec objímá tyto cnosti všechny cnot nejvyšší — nekonečná láska k vlasti, láska k svobodě!

Takový byl Jindřich Fuegner!

Pokrok k dokonalosti, to jeho byla víra. Svoboda všech národů, to jeho byla naděje. Vlast a národ český, to jeho byla láska! Řím a Athény neměly občanů šlechetnějších! A Neruda nad Fuegnerovým katafalkem v Nár. Listech napsal: "Jindy rozléhal se tu zvuk mužného velení, dnes vane tu šepot dušený, úzkostlivý; jindy létali zde mladíci vzhůru po stěnách do závratné výše, dnes strmí tu do výše katafalk, pokrytý vavříny a planoucími svícemi. A na vrcholu jeho stojí rakev a v rakvi té leží mrtev Fuegner, bratr a otec náš . . .

Nebohý národe! Kolik že jsi měl již mužů takových, kteří ti mohli více věnovati než svůj cit a myšlenky své a kolik že jsi jich měl, kteří obdařeni statekem, nejen život svůj i ten statek obětovali tvému blahu, nepočítajíce pro sebe, neoučtujíce? A první, který mezi tebou vyvstal, který dokázal, že také mezi námi může se zroditi muž hotový obětovati vše pro blaho národa, který v šlechetnosti své vyrovnal se nejslechetnějším synům bohatých, velikých národů — první ten muž musil předčasně odejít, aby osvědčilo se opět na našem národu, že *chudému samo i teplé slunko dřívě zachází!*

Sotva zapadl příkrov s drahými ostatky mrtvého Sokola, sotva poslední hrany dozněly, již hrnuly se těžké strasti na pozůstalou rodinu Fuegnerovu i na jednotu pražskou. Objevilo se, že bezměrná byla obětavost zesnulého, bezměrná až do vlastní jeho zkázy.

Posvátné a tklivé byly povinnosti, jež nastaly Sokolu vůči osiřelé rodině starostově. Běželot' o pojištění hmotných jejích poměrů a o zachránění díla, jemuž šlechetný vlastenec byl obětoval veškerý majetek

svůj. Úkol ten provedl zvláštní výbor, jenž za pomoci vlasteneckých měšťanů pražských cestou soukromé subskripce opatřil potřebné peníze k vyvlastnění budovy a tak zaopatření pozůstalé rodiny Fuegnerovy.

Stalo se tak za okupace pruské r. 1866. Dne 7. května téhož roku odhaleno poprsí Fuegnerovo slavnostním způsobem, jež umístěno na hoření záp. galerii, kde Fuegner v šermu se cvičival.

15. listopadu 1875 k uctění 10leté památky úmrtí Fuegnerova odhalena pamětní deska na budově Sokola Pražského s nápisem "Jindřich Fuegner Sokolu a vlasti 1865," kde promluvil starosta Dr. Tomáš Černý, napotomní purkmistr pražský.

Dne 15. listopadu 1885 ve výroční den 20letého úmrtí odhalena pak pamětní deska na rodném domě Jindř. Fuegnera v Růžové ulici.

Dne 18. července 1869 odhalen pak důstojný pomník Fuegnerův na hřbitově Olšanském za ohromné účasti Sokolstva a všech spolků a institucí národních, kde náčelník Dr. Mir. Tyrš úchvatným způsobem v řeči své vylíčil povahu a zásluhy nenahraditelného starosty.

VEŘEJNÉ CVIČENÍ V LITTLE FERRY A SPOLEČNÉ CVIČENÍ SPOJENÉ SE ZÁVODY ŽUPY VÝCHODNÍ.

(Zpráva župního technického pozorovatele).

V sobotu dne 30. srpna t. r. v Little Ferry se konalo první veřejné cvičení spojených tamních jednot, v Little Ferry, totiž T. J. a D. A. S. Cvičení bylo krásné a vzorně provedené. Následkem tak velké návštěvy nebylo možno probrati celý cvičební program tak, jak byl původně připraven.

Bratr Budín prodělal s žákyněmi tři oddíly cvičení s praporky. Br. Jira řídil Sokolky při třech oddechových tanečních krocích a br. Vopásek a Kurc měli na starosti Sokoly při prostném cvičení. A jak předem řečeno, bylo krásně provedeno. Byli též přítomni městští úředníci, kteří si odnesli krásný pojem o Českém Sokolstvu a o české zábavě.

Zábava byla skvělá. Hosté se tak dobře bavili a tak se jim to zalíbilo, že tam setrvali až do bílého rána. Předseda Župy Východní br. Modr přednesl pěknou řeč, ze které podávám výňatky:

Vážené shromáždění!

Po prvé v osadě této připraveno jest spojené Sokolstvo ku veřejným ukázkám tělesné výchovy. Jest to také po prvé po ustání válečné vřavy, neb po dobu trvání jejího znamenatí bylo nám ochablost činnosti této, ant' téměř všechno mladé členstvo Sokolstva nalézalo se ve službách vlasti a národa. Nyní stojí Sokolstvo Českoamerické pod jedním společným praporem, neděli nás nic více nežli kraj. Tu připomínáme, že byt' i bývaly cesty různé, že mysl byla stále jedna a síce šířiti a pracovati věrně na odkazech našich nesmrtelných velikánů, našeho Fuegnera a našeho Tyrše.

My směle tvrditi můžeme, že šířitelé myšlenky této, čili Sokolstvo, velkou zásluhu má o to, že vlast i národ náš jsou dnes volní a svobodní. Jest přec všeobecně známo, že ti, kteří přešli do volného zajetí, byli ponejvíce Sokolové, a z těchto pak povstala naše československá armáda, která svoji vytrvalostí a velkými činy vzbudila obdiv celého téměř světa. Co pak následovalo se strany Spojenců, hlavně pak po uznání a prohlášení se našeho slavného presidenta amerického, Woodrow Wilsona, jest všeobecně známo.

Bylot' by nespravedlivě, abychom nepřiznali, že to byl náš slavný a obětavý vůdce, president Československé republiky, náš profesor Masaryk, který dovedl využití situace, jeho obratným a důmyslným řízením dostalo se nám, co dnes máme, tedy v prvé řadě největší zásluha patří jemu a všem těm, kteří s ním společně pracovali. Jest nutno podotknouti, že president Masaryk, jako cvičenec a člen Malostranské Sokolské Jednoty a čestný člen Sokolské Obce v Americe, ve svém prvním prohlášení pravil, že právě ideály Fuegnerovy a Tyršovy to byly, které silily lid náš mravně a tělesně; zdokonalovaly náš národ, a činily jej doma i za hranicemi spůsobilejším k boji za osvobození vlasti naší ze staleté poroby. Masaryk tedy sám přiznává tuto zásluhu Sokolstvu a jeho výchově. Vzalto téměř půl století nežli myšlenka Sokolská byla pochopena, nebylo dlouho porozuměno těch citů plných hesel a krásných slov našeho Tyrše, kterak chtěl viděti národ svůj připravený. Znělot' s počátku jako hlas, volající na poušti, když pravil, že pozdě a marně jest vzhopiti se bez připravenosti k odporu, když hodina zkoušky zahřmí a zaduní; nestačí zbraň, nestačí nadšení, když k zbrani není mužů úderných, a k nadšení síla bez ochabnutí. Slova tato mluví jistě sama za sebe.

Co týče se Sokolstva Česko-amerického co celek v hnutí za osvobození národa, vykonalo svou povinnost; žel že nenalézá dosud náležitý ohlas mezi lidem našim.

A my proto zveme Vás, přátelé, bez rozdílu pohlaví, v řady naše, ba co hlavního, žádáme, by světili jste dítky Vaše výchově sokolské, což bude nejen ku vaší chloubě, ale i prospěchu dítek Vašich, vidouce dospívati je k tělesné i duševní zdatnosti. Na zdar!

Druhý den v neděli 31. Technický Výbor Župy Východní měl připraveno společné cvičení spojené s malými závody, které započalo v 10 hodin ráno. Po pořadových a prostných a po cvičení na nářadí nastoupilo se do řad k závodům. V těchto řadách stáli mladí jinoši vedle zkušených veteránů, aby své síly proti nim změřili v závodě bez jakýchkoli předběžných příprav. Cvičilo se v obou tělocvičnách: Sokolové v místě T. J. S. a Sokolky v místě D. A. S.

Výsledky těchto závodů jsou následovně:

Sokolky — skok do výše:

I. Majerová Frant. T. J. S. L. F. 5.5.

II. Motzová Růž. D. A. S. L. F. 5.4.

III. Novotná Josefa D. A. S. Garfield 5.2.

Bramborový běh:

I. Roziská Karla T. J. S. L. F.

II. Holmanová A. T. J. S. L. F.

III. Schvachová A. Sokol Newark.

Sokolové — bradla:

I. Duda 25 Sokol Newark.

II. Fleischman 24 D. A. S. New York.

III. Šafanda 23 D. A. S. New York.

Skok do dálky:

I. Hodík Karel 19'2½ T. J. S. N. Y.

II. Lochnický Jar. 17'4½ D. A. S. N. Y.

III. Duda 16'5½ Sokol Newark.

Vrh koule:

I. Klus 29.2 T. J. S. Little Ferry.

II. Výborný 28.5 Ne, York.

III. Pokorný Jos. 28.21½ D. A. S. Astoria.

Po závodech se šlo do blízkého lesa, kde jsme se všichni jak se patří pobavili. Takováto společná cvičení se mají pořádati každý druhý měsíc a v létě každý měsíc, neb cvičenci se lépe seznámí a Sokolstvo se více vzpruží k práci.

E. Lefner.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ.

ZA JAROSLAVEM FRANCEM.

Starý, sivý Sokol, dospěl už mety poslední; bojovník nad jiné zdatný a otužilý — v zápase od mládeže až k smrti vytrvalý, odešel nám v neznámo, odkudž není více návratu. Jaroslav Franc dokončil životní pouť svoji ve čtvrtek dne 16. října t. r. a uložen byl k poslednímu odpočinku v sobotu dne 18. října na Českém Národním hřbitově v Baltimore, za velké účasti přátel a bratrů Sokolů. Truchlí ta jeho rodina sokolská, která nazývala jej svým tátou — truchlí celá jednota Blesk, že odešel jí jeden z nejlepších pracovníků — bratr, který úsilí celého svého života věnoval věci sokolské vůbec a Sok. Jed. Blesk zvlášť.

Bratr Jaroslav Franc.

Jar. Franc narodil se před 68 lety v Novém Městě n. M., v rozkošném koutku naší drahé vlasti, kde příroda sama jakoby mluvila k srdcím dítek svých a našeptávala jim myšlenky nejkrasší. Francovi již v útlém mládí vštěpována láska k vlasti i k národu a on již v jinošství stal se členem té v duchu národním zkázněné armády Tyršovy, o níž tak krásně a nadšeně vypravováno po všech krajích českých. Svě mládež ztrávil v práci národní na různých místech země české i družně Moravy a sem k nám za moře přijel již co zralý muž v posledních letech osmdesátých, kdy Čechové američtí prožívali ty slastné chvíle národního nadšení, které

národ náš ve vlasti prožil již v letech šedesátých. Franc i zde záhy přihlásil se do řad sokolských a od té doby znám byl pouze co sokol Franc, s žádným jiným hnutím neb myšlenkou se nikdy neztotožňujíc. Sok. Jed. Blesk našla ve Francovi pracovníka neuvěřitelného, který téměř až do své smrti vytrval při práci, jsouc v ohledu tom ostatním příkladem nejlepším. Franc přijel sem už co vyspělý divadelní ochotník, vyškolený v oboru rolí charakterních a stal se rázem jednou z nejlepších opor našeho ochotnického jeviště. Bylo mu souzeno i v režii se pokusiti a i v tom ohledu do dělal se dobrého úspěchu. Rodiče původně chtěli jej míti učitelem a proto už v mládí Franc vyučen byl hudbě, ve hře na housle, varhany a ve zpěvu. Zanechal studii a odešel na řemeslo, ale muzikantem—diletantem zůstal po celý život a své hudební vzdělání u nás dobře uplatnil jako dobrý sborový zpěvák a časem i co učitel. V opisování not neměl u nás soupeře. Franc osvědčil se jako řečník a v době své plné duševní síly pronesl více dobrých řečí příležitostných a také pronesl několik velice poučných přednášek a řečí slavnostních. V oboru řečnictví největšího úspěchu došel jako řečník při pohřbech a v tom ohledu naše osada sotva kdy nalezne někoho, kdo by jej dostihl. Francův obor v práci sokolské byla činnost vzdělávací, ale on vždy kladl hlavní váhu na výchovu tělesnou, kterou v kruzích své jednoty a ve schůzích co nejvíce propagoval. Není divu, že jednota baltimorská svěřila se jeho vedení a na počátku tohoto století zvolal si jej svým starostou. Za jeho vedení postavena baltimorská Sokolovna a on jako hlavní svědek v pověstném procesu V. J. Šimek vs. Sok. Jed. Blesk přispěl velkou měrou ku zachránění existence své jednoty. Když velké dílo — postavení Sokolovny bylo dokonáno a jednota ze zápasu o své bytí vyšla vítězně, Franc složil úřad starostenský, aby oddal se práci ještě intenzivnější. Jednota vyslala jej už před tím na sjezd omažský a později na sjezd do St. Louisu. Franc nezanechává své činnosti vzdělávací, stal se na několik let učedníkem jednoty své, později sloužil co pokladník a současně i co jednatel Východní Župy bývalé N. J. S. Naposledy ještě sloužil co tajemník jednoty. Málokterá jednota může se as prokázati činovníkem, který by více úradů tak svědomitě zastával. Účastníci posledního sjezdu N. J. S., který konán v Baltimore pod předsednictvím nezapomenutelného br. Šimana, pamatují se všichni dobře na starého France, který jako tajemník místního přípravného výboru, byl po celou dobu sjezdu stále po ruce, skytaje delegátům všemožných rad a informací. Ještě tři týdny před svoji smrtí účinkoval Franc na sokolském jevišti v kusu "Debora". Odešel z jeviště do jedné ze šaten, kde sestra Marie Česká našla jej v hlubokých mdlobách. Za krátko odešel i z jeviště života, zanechav za sebou trvalou památku jako muž, který celý svůj život věnoval myšlence sokolské a práci svoji velice přispěl ku obohacení našeho duševního života.

Br. Jaroslav Franc byl velice blízkým pisateli těchto řádek. Nemoha nic více už vykonati pro drahého mrtvého přítele a bratra, kladu tuto hrst' vzpomínek na jeho rov z vděčnosti za to, co on vykonal pro nás a náš národ za svého žití. Čest' nehynoucí budíž památce sokolského pracovníka Jaroslava France!

M.

Tomsk, Sibiř, dne 17. srpna 1919.

Milé sestry Sokolice! Odjela jsem z domova tak náhle, že jsem se s Vámi nemohla rozloučit. Řeknu Vám napřed, z čeho mám největší radost, a to je, že jsem přidělena přímo na Českou nemocnici čis. 2. v Tomsku. Budu pracovat mezi našimi bratry. Americký Červený Kříž teď nemá zde nemocnici pro Čechy, a naše děvčata a lékaři pracují u Rusů. Usilovala jsem o to ten celý čas, by my Češi jsme byli přeloženi do českých nemocnic. Vždy bylo mým heslem, že co chceme do opravdy, můžeme toho docílit — a také skutečně jsem docílila přeložení do české nemocnice — jedno české děvče mi dali za pomocnici. Dr. Jičinský bude mít české oddělení, které se teď zakládá v americké nemocnici v Irkutsku — a druhá česká děvčata budou pomáhat též v českých nemocnicích.

Je ta Sibiř veliká a přejela jsem ji celou na sibiřské dráze. Z Vladivostoku do Čeljabinska — tam jsem jeden týden pracovala v ruské nemocnici, kterou vydržoval A. R. C. Museli jsme utíkat. Jeli jsme do Om-ska. Já pak do Tomsku, do Irkutsku a teď zpátky do Tomsku. Jestli to budete hledat na mapě, můžete si pomyslet, jak daleko jsme jeli. Od 12. června jsem na vlaku, ale zítra se mám stěhovat do nemocnice.

Sibiř je krásná na pohled — jako velký sad — břízy (birch) rostou po celé Sibiři a tolik květín snad nikde jinde na světě neroste. Dělam si sbírku, bych Vám ukázala, jak různé květy zde jsou.

Léto je krátké, ale dni jsou dlouhé. V červnu a v červenci bylo jen hodinu neb dvě tma v noci, slunce zapadalo až v půl dvanácté a vycházelo ve 2. Ted' v půl desáté možno číst noviny venku.

Naši hoši bydlí v "tepluškách" už dva roky. Tepluška je "box car". Bavi se mezi prací jak nejlépe mohou. Mají kuželníky — ale ne takové jako máme doma — ty jsou jen udělány v zemi a koule a kuželky si hoši vyřezávají sami ze dřeva. Sokolují a mají zde každou chvíli krásné sokolské slety. Viděla jsem naše dvakrát hrát football s Angličany a naši pokaždé vyhráli. Ti naši to umí! Mají hudbu, pořádají koncerty — krásné. Symfonický orchestr prvního pluku pojede na druhý měsíc do Ameriky. Mají také divadla — 3 neb 4 po Sibiři a hoši hrají ženské úlohy — a jak to umí! A ted' budu o něco prosit — o divadelní knihy a různé knihy — jakékoliv máte nebo můžete někde dostat. A prosím o anglicko-české čítanky — hoši se chtějí učit a nemůžem žádné čítanky zde obdržet. — Prosím, kdybyste mohli nějaké knihy sehnat, pošlete je na moji adresu. A nebojte se, že jich pošlete moc — je zde asi 60.000 Čechů a potřebují knihy. Mají zde svůj denník a humoristické noviny "Houpačky", pošlu Vám číslo.

Je škoda, když Včelky posílaly kabelky, že jich víc neposlaly. Na každých pět hochů byla jedna kabelka, tak se museli o to rozdělit.

Kdybyste věděly, jak je to těm hochům milé mluvit česky se ženskou — poprvé za pět let — tak byste jistě všechny přijely. Jediné, co je mi líto je, že já jsem jen jedna žena — ráda bych byla asi 25.000 žen, bych s každým bratrem mohla mluvit.

Zde v Tomsku je 7. pluk. Odpoledne budou hoši hrát divadlo, tak půjdu pomoci je strojit. Divadlo je venku, jeviště je postaveno v dolíku a sedadla jsou na stráni vrchu.

Jsem hrda na to, že mám české rodiče. Učili nás v mládí "Já jsem Čech a kdo je víc", a ted' pochopuji, co to znamená. Všichni spojenci ted' vidí, že žádná jiná armáda by nedovedla, co naši hoši dokázali —

a jejich morálka je báječná, uváží-li se, že jsou 5 roků ve válce. Jsou to hodní hoši, jeden každý z nich.

A ted' zas prosím — hledejte na půdě a v kufrách, at' hodně knih najdete! Se srdečným pozdravem Vaše Jiřina Dvořák-Theobald, c. o. American Red Cross, Vladivostok, Siberia.

Irkutsk, Sibiř, dne 3. září 1919.

Milý bratře: Nevím, jestli Jsi dostal lističky mé z cesty, však píšu dnes proto přece, abych Ti pověděl, jak ti hoši naši v československé armádě zde na Sibiři se čini i po stránce sokolské, nezapominajice po pěti letech strádání, utrpení a oběti na krvi i statcích, ani na českou knihu, na nějaké to čtení, učení se jazykům, přednášky, divadla, zpěv a hudba. A to v mnoha případech je zachraňovalo před mravním pokleknutím v divném prostředí, poměrech a okolí celkem válkou otráveném. A nyní, když přišel i bolševismus, pravý rozklad všeho, jsou ta jejich přičinění jen chvályhodná, třeba na druhé straně nebylo vždy všechno zlato, co se třpytí, čili, že hojně ještě plevel jest mezi dobrým a zdravým jádrem toho mužstva, kdežto o většině důstojníků, ba i mediků a některých jejich lékařích říci nelze. O tom mohly by zejména naše sestry vyprávěti, jakého se jim dostalo přijetí a výtek, že sem jely jen za dobrodružstvím a podobně. Pokud nás se týče i my měli své zkušenosti, ale za jednotlivce nikdy celek nemohl a s tím uspokojením dívali jsme se zde minule i na ten "slavný" příjezd delegace z české republiky i s několika zástupci americkými jako Rev. Písek, katolík Straka i socialista Martinek. Přijeli i lékaři z Čech, ba i zvěrolékaři a tu jsme si tak vzpoměli, že se u nás, když my v prosinci 1918 měli vyjet, povídalo "členy naší Jednoty", že ti hoši na Sibiři ničeho nepotřebují, žádné lékařské pomoci atd. My se tomu ovšem jen smějeme a pracujeme, protože ve skutečné práci vědomí vykonané povinnosti více blaží, nežli jakákoli pozlacená tretka pouhá. Vedu na zdejší nemocnici Amerického Červeného Kříže české oddělení, jež se zřizuje a sestry naše jedny v prvé československé nemocnici zaměstnány jsou a druhé v našem oddělení. Snažíme se.

Při uvítání delegace pořádán byl veliký průvod vojska československé armády a bylo opravdu velkolepé, pak byla řada slávností, banketů a p. — inu, jako všude jinde a konečně bylo cvičení sokolské, koncerty, divadelní představení "Janoška" atd. Po stránce technické dalo by se cvičení sokolskému vytknouti mnoho, ač protná, kde cvičilo 400 borců byla pěkná, také cvičení v kruzích a na hrazdě i bradlech se nám líbila. Cvičení s puškami, šavlemi a p. byla v sestavě dobrá, ale v provedení ničeho zvláštního, leda jedno číslo, jež provedeno v původních krojích ruských i s ruskou puškou, z dob "starého režimu", jakž se říká, imponovalo právě tou svou svérázností i provedením. V kopané a jiném sportu hoši se rovněž čini, jakž poznáš z příloh. Jak jest tam u Vás? Jak jde vše ve sboru a co hoši z vojny se vracející, jestli pak vzpomínají té školy sokolské, kterou prošli na vlastní svůj prospěch a zasahují do práce? Někdy rád bych byl s Vámi, neboť myslí táhnou vzpomínky veliké a z koutů všech zeje na nás ta bezzubá tak příšerně a tak často, že se jí jen vysmíváte a s pohrdáním v novou práci se vrháte na prospěch těch druhých. . . . Z frontu sem z Čeljabinska dostal jsem se po záchraně 410 pacientů těžce raněných. Odvezl jsem je na sanitetním vlaku a prodělali jsme mnohou zkušenost, mezi tím co bolševici byli as na vzdálenost 35

mil. Bratři Srbové jim kladli sami odpor, ale zahynuli téměř všichni, jen dvě roty vyvázly a ti co s našim vlakem jeli jako stráž. Žalno vzpomínat.

Jak bude dále nelze v tom chaosu zdejší předvidati a jen ujišťuji Vás všechny, že úkolu na se vzatému dostojím, seč síly stačí a vrátím-li se zdrav a silen opět mezi Vás, očekávám, že tu jednotu naši najdu pevnou a svěží, silnou a nikterak nepodlehající vlivům všelikých ramenářů, již pod škraboškou vlastenectví tak rádi lovili ty sokolské dollary... Však dosti. Vřelý pozdrav všem Vám a přání všeho zdaru Váš oddaný

Dr. J. R. Jičínský.

Dr. J. Rudiš Jičínský, Captain American Red Cross, Siberian Commission, Vladivoostok, Siberia.

(Pozn. — Dopis tento zaslán byl na bra. Josefa Dvořáka, člena Plzeňského Sokola.)

Baltimore, Md., dne 2. října 1919.

Jednota naše ztrávila mnoho radostných chvil v posledním čtvrtletí. V měsíci červenci zavítali mezi nás dva českoslovenští legionáři, br. Bohumil Příkryl, a Dr. Chorvat, delegace to hrdinných hochů ze Sibíře, vyslaná k presidentovi T. G. Masarykovi. Škoda, že tak na krátko se zdrželi mezi námi, avšak povinnost jejich volala je do staré vlasti, by přednesli prosbu našich hrdinných hochů sibiřských tatičku Masarykovi, by co nejdříve mohli se dostati domů. Kéž přání jejich se co nejdříve uskuteční.

Pátek dne 18. července bude nám milou vzpomínkou na výpravu Československých legionářů, kteří na cestě do staré vlasti, stavěli se ve Washingtonu, kde parádovali před presidentem Wilsonem, a širší americkou veřejností. Též i Sokol náš a baltimorští Češi byli jsme je vítati. Ačkoliv Washington jest malé město pro žíznivé, ten den užili jsme mokra dosti. Myslím, že den ten tak brzo z myslí účastníků nevyjde. Hoši naši ubytováni byli v táboře Maic, a tam jsme prožili několik krásných chvil, tam jsme teprve poznali ty naše hrdiny, kterým dnes celý svět se obdivuje. Shledání bylo dojemné — neb dle vyprávění od bratří těch, slyšeli jsme mnoho, že muž silných nervů neubrání se, by oko jeho nezazlзло. Večer pak v Y. M. C. A. sálu zapělo několik zpěváků Sok. Jed. Blesk několik písní, začež se jim dostalo velikého potlesku. Bylo již pozdě v noci, kdy odcházeli jsme rozrušení k domovu, stále vzpomínajíc hrdinů těch.

Dne 6. srpna t. r. zavítala mezi nás do Sokolovny sl. Nováková v průvodu amerického kapitána p. Becka, oba .. přijeli ze staré vlasti, vyřizující dik, pozdrav i prosbu z té dálné Čechie, bychom stále ještě podpořovali naše tam doma, zvláště těch maličkých bychom nenechali v hladu a pomohli jim s prádelkem i šatstvem; vždyť to děláme pro ten náš budoucí národ. Oba řečníci vyslechnutí s velkým zájmem poslouchavši, večírku toho se účastnivšího. Udělána sbírka ve prospěch českého Červeného Kříže, která dopadla s dobrým výsledkem. Zpěváci Sok. Jed. Blesk vyplnili program několika sbory.

Doba prázdnin v tělocvičně naší je u konce. Čilý ruch nastává v cvičárně. Žáci a žákyně i dorost přicházejí ve velkém počtu a pod dozorem neúnavného náčelníka připravují se pilně pro příští veřejné. Sokolové též den ode dne přicházejí ve větším počtu, chápou se práce v tělocvičně, připravující pro nás novinku pro příští vystoupení. Bratři, jsme hrdí na vás, jak chápete myšlenku sokolskou a jdete v šlépějích našich nezapomenutelných vůdců Fuegnera a Tyrše. Vim, že zdali slet sokolský bude odbýván příští rok,

že Jednota naše vypraví některé borce, kteří nás zastoupí na poli závodním v té matičce Praze.

Dramatický Odbor Sok. Jed. Blesk zahrál na zahájení sezony hru "Debora". Hra provedena velmi pěkně, upřímný dik sestřím i bratřím a bratru režisérovi za jejich námahu. Musím podotknouti, že ve hře té hrála troji generace, a sice: starý náš harcovník Jaroslav Franc, bývalý režisér, jeho dcera a vnučka. Dne 18. září uspořádala naše Jednota večírek pro bratry Sokoly, kteří se vrátili ze služby vojenské z Francie domů, jak americké vojiny, tak i Českoslováky. Mezi známými zavítal též bývalý činovník naší Jednoty, br. Leopold Svanhauzer, který na výzvu Č. N. S. v St. Paul vstoupil dobrovolně do Legie Českoslováků ve Francii. Večírek ten se zdařil velmi pěkně a bratři vojini strávili hezké chvíle mezi námi. Na zdar!

Emanuel Lopata.

New York, 3. října 1919.

Posílám opět zprávu o činnosti z naší jednoty. Podávati zprávy každý měsíc bylo by zbytečné, jednak pro jednotvárnost, a pak i účast na schůzích je slabá. Omezím se pouze na zprávu z poslední čtvrtletní schůzky, jež byla čteně navštívena a měla živý průběh. Činnost v tělocvičně je slabá, téměř v každé schůzce předlehá ta samá stížnost: Cvičí nás málo. Ku podivu! Tolik mladých sester v jednotě a počet cvičenek tak ubohý. Dramatický odbor hlásí, že se připravuje kus "Bohatá holka", k započetí divadelní sezony, pro sokolice vybrán kus "Kříž u potoka" a bude se hrati dne 16. listopadu. Pěvecký odbor pilně cvičí zpěvům pro operetu "Falka" určenou dávatí na vánoční svátky. Protož je na sestřích, aby zanechaly všech nesvárů a pilně navštěvovaly zpěv a hleděly aspoň částečně usnadnit práci vedoucím bratrům. Delegátka z Vých. Župy hlásí, že naše stanovy konečně budou opraveny a my konečně je obdržíme. Dále zrušuje se usnešení poplatku 10c národní daně, ale přináší nový návrh na placení 5c čtvrtletně za člena. Delegátka praví: "Věc je hotova, ať hlasujeme pro nebo proti, musíme se podrobiti celku." Tak? Nač tedy hlasování, když věc je hotova. Ani nebyly bychom bývaly jediná jednota, která by se postavila proti, jak se dočítáme z posledního věstníku. Návrh tento vyvolal dlouhou rozčilující debatu, až konečně malou většinou přijat. Snad byl by návrh prošel hladce kdyby poplatek zůstal v rukou Sokolské Obce a Obec sama řídila nákup potřebných věcí pro sirotky v Čechách. Jakmile však oznámeno, že peníze půjdou k rukoum Nár. Sdružení, mnohá sestra projevila svůj nesouhlas a některé opět odepřely poplatek platit. Z debaty pak vyplynul návrh, by jednota naše působila na patřičném místě, by Ústředna Nár. Sdružení vydala účty z celé svoji činnosti po dobu války. Věru je nejvyšší čas, aby tato akce byla ukončena aneb aspoň omezena, neb v poslední době, zvláště přináší do schůzí debaty až příliš živé a rozčilující. Následky pak jsou, slabá činnost a účast na všem, což odníma chuť k práci i sestřím trpělivějším. Za Jednotu Děln. Amer. Sokolic v New York

Marie Sedlařík, dop.

St. Louis, Mo., 3. října 1919.

Zahájením tělocviku probuzen opět čilý ruch v naší Jednotě. Vždyť s bolestí pozorovali jsme, že v poslední době vzrůstá se u nás nemoc, že stůněme, stůněme těžce, stůněme úbytěmi toho sokolského nadšení, k práci sokolské tak potřebného, bez níž nikdy nedostáli bychom těm velkým úkolům, které při vstu-

pu do Sokola plnit jsme slíbili. Proto svolána byla celá ta naše rodina sokolská ku společné schůzi, kde slíbili jsme všichni chopit se znovu práce všude tam, kde každý schopnost svoji může uplatnit. "Zapomeňme všeho, co snad mezi námi bylo" praví br. starosta při schůzi. Ano, zapomeňme! Neb není-li to krásné heslo "Bratrství", které Sokolstvo vepsalo ve svůj štít, není-li prováděno prakticky v životě našem, stává se bezcennou frází. Bratři slíbili, že zejména v tělocviku zavedením pořadových cvičení, a čtyry starších bratrů, probudíme zájem o tělocvik mezi mládeží naší. Jen ve zdravém těle sídlí zdravý duch, jen člověk duševně a tělesně vyspělý může úspěšně také jak ve svém povolání, tak také i jinak se uplatnit. Co Čech to So-

kol budíž našim heslem, zizkávejme české ženy a děvy, jinochy a muže v náš střed, a ten mnohdy tak chladný dech ciziny si nestrpčujme, ale láskou bratrskou a upřímností vynahradíme si to, co odchodem z vlasti jsme ztratili, slíbme si to a plňme to!

Jsem jist, že mnohý bratr, kdyby navštívil někdy zpěv, že oblíbil by si ty české písně a stal by se stálým zpěvákem. Také dramatický odbor nejen že jest důležitým pro získávání financí Jednotě, ale také pro náš duševní život nezbytným. Z armády Spoj. Států vrátili se nám bratři: K. Ječmen, A. Ječmen, Em. Ječmen, Holobrádek a Homolka. Z armády českoslov.: Br. Pavel Dornik a Josef Karásek. Vitáme Vás bratři! Na zdar! Josef Řádek.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINNOVNÍKŮ.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V.,

konané dne 27. října 1919.

Schůzi přítomni byli všichni zástupci až na bra. Košaře, Popelku, Štěpínu a sestru Šlaufovou. Tato omluvena. Zápis o schůzi ze dne 29. září čten a schválen. Zápas o mimořádné schůzi, konané dne 13. října čten a opraven v tom že usnesení, že nikomu nebude hrazena cesta do Prahy k sletu, týkalo se závodníků a sester cvičících. Pak ze zápisu má být vypuštěno jméno pořadatele soukromé výpravy. Čten dopis starosty župy Severovýchodní, nímž sděluje, že k oslavě 10letého trvání T. J. S. Moravan v Toledo, budou vyslána dvě družstva z jednot clevelandských a že i T. J. S. v Lorain O. bude navštívena. Pro jednotu v Mount Pleasant jest žádáno něco výtisků Sokola Amerického. Pak je stěžováno do T. J. S. Čech, že dluhuje župní příspěvky za čtyři roky, že neposlala své zástupce do župního výboru, a že nepracuje na spojení s T. J. S. Havlíček. Proto je žádáno, by jednáno bylo dle stanov. Dopis ten vzat v úvahu ve všech zde uvedených částech a usneseno poslati T. J. S. Čech doporučený dopis a poskytnouti jí čas do 15 prosince k vyrovnání směnečného dluhu Obci a příspěvků dlužných. Čteno svolání sjezdu Českého Národního Sdružení a za zástupce do sjezdu zvolen br. Plaček a sestra Štěpánková. Sokol Chicago oznamuje, že je ochoten hradit jednu cestu každému jejímu členu, který by byl vybrán do vzorné čtyry ku sletu v Praze. Sokol Slávský slibuje též finanční podporu, ale neurčuje obnos. Sokolská Župa Střední dopisem oznamuje, že je ochotna deseti členům, kteří by z její jednot byli vybráni k reprezentaci Sokolstva amerického na sletu dáti po jednom stu doll. Čtena žádost Slávy Kotka, dobrovolce v Irkutsku, Sibiř, o zaslání několika výtisků Těl. dětského a nějakých čítanek, počtecnic a jiných pomůcek školských. Usneseno poslati několik výtisků Těl. dětského a sdělití žadatel, že Č. N. S. poslalo do Vladivostoku čítanky a že snad tam by je obdržel. Čten dopis bra. Janoucha, tajemníka T. J. S. Říp, popisující poměry u jednoty a vzat na vědomí. Pan F. Fiala ze Central Heshey, Cuba, předplácí Sokol Americký a žádá o zaslání nějakých brožur anglických, aby mohl jich použiti k propagační práci v kruzích cizonárodních, v nichž se pohybuje. Jednatel Župy Západní předává seznam členů nově se přihlásivší jednoty v Denham, Minn. a jednatel má pro jednotu obstarati nějaké nářadí. V dopisu tom je také zpráva o činnosti T. J. S. v Dodge, Neb. Ziskala 20

nových členů za poslední měsíc a cvičení se ujal br. Fr. Kocourek. Br. E. Abeles sděluje že do Jednoty ve Filadelfii bylo uvedeno 41 nových členů a přikládá jejich jména, by jim zasilán byl Sokol Americký. Čten pak dopis bra. Rychetskýho od T. J. S. Newark, v němž je stěžováno, že V. V. nejednal s ohledem na Jednoty záslužnou práci po víc jak 25 roků trvajících. Jednatel čte odpověď, kterou soukromě poslal na obhájení V. V. a usneseno Jednotě oznámiti, že odpověď ta je v souhlasu s míněním V. V. o sporné záležitosti. Plzeňské Sokolice oznamují, že se rozhodly neuvazovat se na žádný pravidelný poplatek pro Č. N. S., jež jsou však ochotny podporovat dle možnosti. Br. R. Stránský z Waco oznamuje, že jednota se znovu probouzí k životu a že povinný poplatek bude co nejdříve poslán. Jednatel pak čte odpověď na dopis ten a táž schválena. T. S. D. a P. New York si stěžuje, že byl upomínám o zaplacení knih Děť. Tělocviku, ale že žádných neobdržely. Jednatel předkládá knihu poštovních zásilek a číslo pojištění, a sděluje, že číslo to oznámil i sboru stížnost si vedoucím. T. J. S. Milwaukee odpovídá na dotazy oběžníkové a projevuje úmysl založiti klub čekatelů členství. T. J. S. Minneapolis žádá, by dva členové její, legionáři Václav Pechlan a Vác. Durchánek byli jmenováni čestnými členy. Žádost odkázána sjezdu. Sokol Owatonna vyslovuje se proti jakémukoliv spojování s T. Jednotou Slovenský Sokol. Sokolice Tábor Slovenské Lípy sdělují, že činnost tělocvičná bude zahájena v době blízké. Účet Kušty a Mejdriach za papír na dopisování pro Ú. Vzd. Odbor na \$7.50 poukázán k výplatě. Čten dopis bra. Tvrzickýho, ředitele Informační kanceláře spolu s odpovědí generálního konsula p. Kopeckýho, oba týkají se výpravy a poraděno výboru, by je uveřejnil, aby veřejnost byla povzbuzena k účasti. Čten pak zápis o schůzi Ú. T. O. a Ú. Vzd. Odboru a různá usnesení v těchto v nich obsažená, vzata na vědomí. Protože zjištěno bylo, že p. Vojta Beneš, když ve vlasti dlel, řečnil v různých sokolských jednotách, slovem, tiskem i obrazy předváděl činnost Sokolstva amer. během války, usneseno dáti p. Benešovi přípisem zadostiučinění vysvětlující, co vedlo členstvo k domněnce, že přecházel Sokolstvo amer v řečech svých mlčením. Župa Východní má býti dotázána na činnost p. Slavomíra Kratochvíla dříve než pořadatelé bude doporučeno otištění jeho hudebnin "Sraz ku Sletu". Účtující výbor podává zprávu, že na bance je uloženo dle jejího výkazu o 1.29 méně než co ukazují knihy jednatele a uloženo jednate-

li, by s pokladníkem porovnali vklady a přivedli účet na pravou míru. Běžné účty vykázané nížeji, byly poukázány k vyplacení.

Příjem v říjnu 1919.

Česko-Amer. Sokol přisp. 5.10, pro ČNS. 15...	\$ 20.10
Ž. O. Sokola Havliček-Tyrš Chicago za přisp.	10.00
TJS. Town of Lake za přisp. 86.00, pro f. sj. 5.25	91.25
D. A. S. Bridgeport, Conn. za přisp.	13.20
TJS. Fuegner L. I. N. Y., za přisp.	26.00
TJS. K. Jonáš, za přisp.	88.20
Sokolice Omaha, pro ČNS.	3.60
TJS. Svornost, Bronx, za přisp.	11.60
T. S. D. a P. New York, za přisp.	27.15
TJS. Rip N. S. Pittsburgh, za přisp.	19.90
TJS. East St. Louis, na dluh	5.00
TJS. Fuegner-Tyrš, Omaha, Neb., na oděvy	5.00
D. A. S. Newark, na přisp.	7.90
TJS. Detroit, na přisp.	63.70
Sokol K. Jonáš Wilson, Kans., za přisp.	3.60
Sokolice Blesk Baltimore, za přisp. 6.00, pro Č. N. S. 2.75	8.75
TJS. Owatona, Minn. za přisp.	21.20
Sokolice Slávoje Chicago, za přisp. 2.85, pro Č. N. S. 22.50	25.35
Sokol Tyrš Cleveland, za přisp. 18.40, pro Č. N. S. 2.30	20.70
T. J. S. Č. Z. B. Portland, Ore., za přisp. 9.25, pro ČNS. 1.50	10.70
Sokolice Libuše Crete, Neb., za přisp.	4.10
Z. O. S. Havliček Cleveland, O., za přisp.	11.90
TJS. Edwardsville, Ill., za přisp.	8.35
D. Sokolice New York za přisp. 14.50, na výměnu 10c.	14.60
TJS. Crete, Neb., za přisp. 32.00, pro ČNS. 4.00	36.00
Sokolice Vlastenky, Schuyler, Neb., za přisp.	3.70
Sokol Chicago, za přisp.	184.35
Č. A. S. St. Paul, za přisp. 44.80, na vdovy 5.35	50.15
TJS. Schuyler, Neb. za přisp.	33.70
TJS. Omaha, Neb., za přisp.	64.00
T. S. D. a P. Little Ferry, N. J. za přisp.	10.00
Sokol Havliček Cleveland, O., za přisp. 48.00, do f. sj. 11.50, pro ČNS. 34.50, za 2. čtvrtletí 46.50, pro ČNS. 34.50 za přisp. 3. čtvrtletí 46.60, celkem	221.60
Gasper J. San Francisco, za Skupiny	1.50
Sokolice Libuše Omaha, Neb., za přisp.	2.20
Sokol Cleveland, Cleveland, O. za přisp.	103.60
Předplatné na Sokol Amer. z Cuba.	2.00
D. A. Sokolice Little Ferry, přisp.	3.40
T. J. Sokol New York, N. J. přisp.	16.50
D. A. S. Winfield, N. Y., přisp.	15.60
D. A. S. New York přisp.	117.70
TJS. Little Ferry, N. J. přisp. 33.00, do f. sj. 2.00	35.00
TJS. Moravan, Toledo, O. přisp. 14.80, pro Č. N. S. 1.85	16.65
Sokolice Tábor Slov. Lipy, přisp.	6.20
Sokolice Nová Vlast, Cleveland, O., přisp.	13.85
Celkem	\$1,459.60
Příspěvky	\$1,299.40
Do fondu sjezd.	18.75
Předplatné	2.00
Starý dluh 5.00, na výměnu 10c	5.10
Na vdovy a sirotky	10.35
Na Č. N. S.	122.50
Za knihy	1.50
Celkem	\$1,459.60

Příjem v říjnu	\$1,459.60
Zbytek z min. měs.	6,958.55
Celkem	8,418.15
Vydej	631.62
Zbývá	\$7,786.53

Vydání za říjen 1919.

Čís. čeku.	
30 Národní Tiskárna za tisk 9,200 S. A. 380.80, za dopravu 66.44	447.24
31 Kušta a Mejdrieh za tisk dopisnic pro Ú. Vzd. O.	7.50
32 Košar Jarka, za pořad. S. A. v říjnu	50.00
33 Paskovský Jos., za pořad. Techn. Přílohy v říjnu	20.00
34 Malý J. F., za fotografie pro štočky do T. Příl.	13.60
33 The Franklin Co. za štočky	10.26
36 American Railway Express za dopravu knih do Canady	2.17
37 Vonáček T., služné za říjen a poštovné s dovozem 5.85	80.85
Celkem	\$631.62

Tisk S. A.	\$380.80	Služné	75.00
Doprava	66.44	Doprava a pošt.	8.02
Redakce	70.00	Tiskopisy	7.50
Štočky	23.86	Celkem	\$631.62

<i>Finanční stav 1. list. 1919</i>	Fond sjezdový	604.15	
Dluhopisy	\$6,100.00	Fond sjezd.	
Směnečné pohledávky	1,547.55	směneční pohl.	109.00
Hotovost v pokl.	7,786.53	Sok. Obce	300.00
Záloha na nářadí	723.61	Úrazový	520.05
Další pohledávka	400.00	Kursový	104.85
Celkem	\$16,557.69	Ú. M. Školské.	6.20
		Č. N. S.	2,539.75
		Ú. T. O.	2,231.64
		Ú. Vzd. Odb.	424.72
		Různé	15.15
		Na oděvy	2,818.30
		Celkem	\$9,750.91
		Přebytek	6,806.78
		Celkem	\$16,557.69

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI V. V.,

konané dne 13. října 1919.

Schůze tato svolána byla za účelem pojednání o dopisu Ústředního Výboru Župy Východní. Nepřítomní této schůzi byli sestry Štěpánková, Dobiášová, Brichtová, omluvena sestra Kubičková, dále nepřítomni bři. Makyta, dr. Mueller a Neuman. Po přečtení dopisu v celku jednáno o každém odstavci zvlášť. Na první odstavce má být odpověděno, že zamýšlíme spojení se Slovenskou Jednotou Sokol, o němž již v dřívějších letech bylo jednáno. Toto jest jistě nezavadné, když členové Jednoty té podíleli se na sletu v Praze a na sletu v Chicagu a naše členstvo zase bralo podíl na různých jejich vystoupeních. Pokud se týče druhého odstavce, v němž je protest proti účasti na sletu sedmém s důvody i ten má být zodpovědný šířeji ve smyslu rozpravy o něm rozveden. Na prvním místě má být sděleno, že námitka neoprávněnosti svolání sletu předsednictvem je bezpodstatná, za druhé, že jsme zváni k účasti imposantní v odpověď na dotaz zda by byla naše účast z hospodářského stanoviska žádoucí. Za třetí, že jsme rozeslali na jednoty dotazníky, zda si přejí

obeslání sletu a jak výpravu chtějí podpořit. Dále, že nikdo nebude plně na útraty Sok. Obce k sletu vyslán, že se očekává, by každý část výloh nesl. Dále bylo poukazováno na výčitky, že S. O. se nestaví žádnému podniku národnímu v čelo a nyní, když tak chce učinit, že je od toho zrážena. Nežádoucím živilům se nezaráží cesta do vlasti, když výpravu Sokolstvo nepovede, neb již nyní jsou v projektu výpravy tělesy jinými jako Slovenskou Jed. Sokol, Volnou Myšlenkou a snad i jinými. Při tom také rozhodnuto na návrh bra. Popelky, by usnesení s pravidelné schůze, týkající se toho, by jednoty přijímaly přihlášky k účasti na výpravu, vzato v znovuúvahu. Došlo k tomu po vysvětlení výboru na pořádání výpravy, že jest nutno zjistit co nejdříve, jak as veiká účast bude, aby mohlo být zahájeno vyjednávání. Na to usneseno, by výbor provolání vydal a aby přihlášky posílány byly na bra. T. Vonáška než pravidelný výbor bude zvolen, což závisí na počtu přihlášek závazných. Výbor při tom také sděluje, že obrátil se na konsulát o radu v příčině získání povolení k cestování do zámoří a že požádal zahraniční zástupce republiky Československé o pomoc k získání vlaku k dopravě účastníků do vlasti z přístavu. Na to teprv došlo k jednání o posledním bodu dopisu, to jest o žádosti by V. V. prostřednictvím svých zástupců v Ústředně Č. N. S. dožadoval se uveřejnění finanční zprávy celkové a o uveřejnění ji. Na tuto výzvu má být odpovězeno poukázáním na svolávání sjezdu Č. N. S. v němž je slibováno podání úplné zprávy a pak bude ponecháno rozhodnutí zástupců otázka uveřejnění zprávy té přes výslovné přání presidenta Masaryka. Když tímto byl dopis vyřízen, přečetl jednatel příspěvek bra. Tůmy do Sokolské Hlídky a tím dán podnět k pojednání o zasilání Sok. Amer. členům. Bru. Košarovi uloženo, by výpravěmu předložil stížnosti do výpravy listu a do vedení adresáře. O pokynu by V. V. dal fernam ohledně odevzdání příspěvku pro vdovy a sirotky přímo k rukoum p. Masarykovým, usneseno vyčkati dalšího návrhu. Čtena pak žádost jednoty Moravan z Toledo, O., jež žádá, by k její oslavě 10letého trvání byl vyslán řečník z Sokolskou Obec, ale na útraty Obce. Odkázáno Ústřed. Vzdělávacímu Odboru a má být dopsáno i Ústřednímu Výboru župy Severovýchodní. Br. jednatel předkládá žádost bra. Bernreitera o anglicky psanou informaci o Sokolstvu amer. Záležitost ta vyžádala si delšího času a konečně br. Čermák uvolil se napsati nějaký takový článek, který by pak byl dán do tisku, ale neslibuje ho v době přítomné neb pracuje na překlada soustavy Tyršovy a to vyžaduje jeho veškeren volný čas, který nemůže rozdělit, neb i napsání takového článku vyžaduje nemálo času. Schůze skončena o 11 hod. večer.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. V. ODB.,

konané dne 17. října 1919.

Schůzi zahájil br. předseda dr. Ant. Mueller za účasti bři. Neumanna, Brichty, Raislera a jednatele. Br. Kuták omluven odcestováním, sestra M. Kalíková neomluvena. Zápis o minulé schůzi čten a bez opravy schválen. Jednatel čte dopis p. O. D. Fostera, ředitele tiskové kanceláře Červeného Kříže, kterým děkuje za ochotu uveřejnění článku pro Sokol Americký schváleně psaného. Vzdělávací Odbor župy Střední žádá, by v Sokole Amer. byly přinášeny vhodné proslovy, které by byly čteny náčelníky před šikem nejméně jednou za měsíc. Dopis má být odkázán pořadateli. Jednatel upozorňuje na rozhodnutí Vzdělávacího Odboru Č. O.

S. vydati tiskem soubor kratších řečí před šikem. Má být objednáno. Žádost T. J. S. Moravan o vyslání řečníka k jich oslavě 10letého trvání, odkázána V. Výborem Odboru projednávána s různých stran. Poukazováno na to, že se Jednota dle stanov měla napřed se žádostí tou obrátit na župní výbor a teprv když ten by nemohl vyhověti na Ú. Vzd. Odbor. V jeho pravomoci není posílání řečníků k podobným příležitostem na účet fondu svého, a pak bylo by to i špatným příkladem i jiné jednoty a to vzdálenější ještě, mohly by o podobné žádati a když by se vyhovělo v jednom případě, muselo by se vyhověti i v následujících a pak by fond nestačil na hrazení jízdného a ztráty času. Jelikož jednateli nebylo dosud sděleno, na který den připadá oslava ta, má se vyčkati a když by to mohlo býti, br. Mueller se uvoluje dojeti do Toledo, ale má být dopsáno V. V., že Ú. V. O. nedoporučuje konání návštěv tak vzdálených k příležitostem takovým. Protože V. V. odkázal i potřebu sepsání informačního článku Ú. V. O. jednáno o této otázce a s povděkem vzato na vědomí, že br. Čermák vzal na sebe sepsání takového článku. Br. Mueller předkládá na ukázkou zpěvníček před lety vydaný Česko Amer. Sokolem, když však jednatel sdělil, že zpěvníky byly již z Čech objednány, rozhodnuto vyčkati jejich přivozu. Členové pak si prohlídli dotazník vydaný Vzd. Odborem župy Východní. Účet bři. Kušty a Mejdricha za tisk dopisnic s ohlovením Ú. Vzd. Odboru znějící na \$7.50 poukázán k vyplacení.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.,

konané dne 2. listopadu 1919.

Schůzi účastni byli bři.: Paskovský, Košar, Čermák, Černý a jednatel. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Čten dopis Chicago Turnbezirgu adresovaný Č. N. S., v němž oznamováno, že turneři američtí připravují se k velkým závodům v r. 1921 s pozváním k účasti. Jednání o něm však odloženo na dobu, kdy Sokolské Obci bude žádost poslána. Br. Wegner, jenž dlí nyní v Praze, sděluje, že sletový výbor by si přál nějaké pohlednice sletové, jichž by mohlo být použito do serie pohlednic k sletu vydaných. Popisuje poměry tamní pokud se Sokolstva týče a zpráva ta vyznívá velice příznivě, Sokolstvu dostává se všeobecného uznání. Podotýká, že přáním výboru by bylo, aby s výpravou naši přivezeny byly také záchovky potravní, jichž by mohli použiti účastníci na závodech neb se očekává, že nasycení tolika tisíc bylo by přece jen obtížno za poměrů panujících, jichž zlepšení očekáváno je teprv po příštích žních. Tento pokyn má být doporučen V. V. k náležitému uvážení. Při tom také hned jednáno o úředním obeslání sletu závodníky. S potěšením vzata na vědomí zpráva, že T. J. S. K. Jonáš věnuje na obeslání sletu \$100.00 a kdyby některý z členů její byl vybrán, přidá k tomu ještě padesát dollarů Sokol Chicago je ochoten na každého člena vzorného družstva, který by byl vybrán z jeho středu dáti polovici jízdného. Župa Střední uvoluje se podpořiti vyslání členů z jejich řad jedním stem doll. do deseti. I Sokol Slávský je ochoten přispěti na umožnění vypravení družstva, ale neurčuje obnos. S povděkem vzato na vědomí a usneseno doporučiti jednotám zvolení výboru, jenž by měl na starosti shánění prostředku na tento účel bud' sbírkami u různých příležitostí neb pořádáním zábav. Uvažováno také, zda by nebylo radno vypraviti dvě družstva jedno do vyššího oddělení, druhé do nižšího a z těch dvou družstev by mohlo být vybráno atletické družstvo k předvedení organisovaných

amerických her. Dle sdělení bra. náčelníka členové, kteří závodu se chtějí účastnit, budou mít zvláštní cvičení týdně a ostatní župy mají být vyzvány, by podobně bylo učiněno, aby konečný společný nácvik vybraných byl usnadněn co nejvíce. Bratr též sděluje, že má již prostná cvičení pro slet sestavena a že obstarává k nim hudební doprovod. Sborny Sokolic župy Střední mají být dotázány, jaké přípravy konají k obeslání sletu vzorným družstvem. Proneseno též dobrozdání, že by bylo záhodno, aby Bři. Čermák a Košar, kteří byli požádáni o vypracování referátu k anketě, která bude u příležitosti sjezdu, neměli tam být na náklad Obce poslání, by mohli své referáty vysvětliti a aby čerpali z referátů druhých Sokolů odborníků. Dotaz podobného znění má být předložen V. V. Bři. cvičitelé mají být požádáni o poskytnutí látky dodatečné k referátům. Br. Čermák má podati zprávu o americkém tělocviku školském, dívčím a ženském. Br. Košar o tělocviku členském a br. Paskovský o hřištích. Br. Brouk omlouvá nepřítomnost svou v této schůzi účasti na schůzi Župního Technického Odboru, který se připravuje k zahájení cvičitelských hodin a žádá ústy bra. Černého bratry Paskovského, Čermáka a Košáře, by při hodinách těch přednášeli. Tito ochotně slibují vyhověti žádosti té. Br. Paskovský vrací ze svého honoráře deset doll. když br. Čermák zdráhá se přijmouti peníze ty, za příspěvek daný do Technické Hlídky. Usneseno peníze ty nepřijímati neb odměna za pořádání T. Př. není dost veliká k podobnému honorování příspěvků, které z ochoty byly napsány. Jednatel sděluje v jakém zuboženém stavu přišly mu knihy Těl. Dětský od Jednoty z Waco, Tex. a usneseno, protože knihy ty nejsou prodejné, žádati od jednoty té zaplacení jich. Br. Košar požádán o vypracování nějaké pohlednice sokolské, již by mohlo být používáno k oznamování sletu. Usneseno vydati provolání k rodičům, kteří by chtěli svým nákladem k sletu poslati své syny v stáří od 15 do 18 let, by je posílali k nácviku cvičení ukázkových.

Z ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY VÝCHODNÍ V NEW YORKU.

Zápis o schůzi Župy Východní odbývané dne 26. října 1919 v Děl. Amer. Sokolovně čís. 521-525 E. 72nd St., New York.

Schůzi zahájil starosta Jos. Modr. Zápis o minulé schůzi čten a přijat jak sepsán. Dopis od Výkonného Výboru Sokolské Obce čten a s velice rozrušenou náladou vyslechnut. Poněvadž dopis onen byl takovým prapodivným slohem psán, byly vysloveny poznámky, že nedůstojno jest ústředí sokolskému podobně psáti a na dané otázky a žádosti takým způsobem odpovídati. Poněvadž z dopisu V. V. nebylo vyrozuměno s jakým Sokolstvem má býti spojení navázáno, bylo usneseno, by se zvolil výbor, který se má sejíti s bratrem Myslivečkem zástupcem slovenských jednot, a vysvětlení docíliti. Na výbor zvoleni byli br. Jos. Modr a Karel. Hrbek. Jednateli pak bylo uloženo, aby dle obdržených informací od výboru se zachoval a jednoty obeznámil o jaké spojení a s jakým Sokolstvem se jedná. Stran obeslání sletu podává V. V. své dobrozdání, které však Župa nemůže schváliti, poněvadž je předčasné. Proto Župa stojí proti obeslání sletu v Praze v příštím roce. K další žádosti Župy Východní, týkající se podání finanční zprávy Úřadovnou Nár. Sdr. z akce politické radi V. V., by se posečkalo až co sjezd učiní, s čímž Župa úplně nesouhlasí, poněvadž zástupci na

sjezd voleni nebyli lidem, který by měl býti zastupován a proto znovu s důrazem se V. V. žádá, aby s celou svou mocí se zasadil o vydání finanční zprávy z akce politické. V zadržování zprávy vidí župa pouze poškozování další možné pomoci hospodářské a to se diti nesmi.

Zpráva Technického Výboru. Oznamuje se, že náčelník Obce sokol Paskovský, zaslal prostná pro Sokolice a poněvadž zaslal pouze jeden výtisk, byly požádány sestry Sokolice, aby se postaraly o rozmnožení cvičení toho na stroji. Dále oznamuje T. V., že se usnesl dopsati do Garfield k tamnějšímu sboru Sokolic, že cvičitel, kterého Župa tam vysílá ku cvičení, stojí mnoho vydání a požádati je, by hradily jistou část vydání samy. Přijato. T. V. též oznamuje, že sokol Kašpar sám si vyřídí záležitost stran jistých kněh, které měl od jednatele Vonáška.

Zprávy z jednot: Zástupce D. A. Sokola ve Winfield oznamuje, že tamnější jednota s jednotou v Astorii uspořádají veřejné cvičení v Astorii a čistý výtěžek ze bude věnován župním účelům. Přijato. Z West Hoboken se oznamuje, že tamnější Sokol se spojil se Sokolice pod jménem Dělnický-Americký Sokol West Hoboken. Náčelníkem zvolen Sokol Kašpar. Jednota tato má býti požádáno o vyslání svého zástupce do Župního výboru. Zpráva z Národního Sdružení odbočky N. Y. oznamuje, že členstvo Národního Sdružení v New Yorku žádá o vydání finanční zprávy z politické akce. Dále se oznamuje, že Nár. Sdružení svoluje obeslání sjezdu Nár. Sdr., ale pouze za Krajské Výbory tak, aby se neplýtvalo penězi, které byly na užitečnější úkol sebrány. Což též schváleno.

Zpráva vzdělávacího výboru: Vzdělávací výbor oznamuje, že oběžníky, které vyslal na jednoty, jdou velice zvolna zpět a proto se vzdělávací výbor usnesl ještě jednou jednoty vyzvati o uspišení práce té a počká se sestavováním celkové práce sokolské ještě kratší dobu, tak aby dal každé jednotě příležitost k doplnění jejich záznamu. Též oznamuje, že odporované schůze společné mezi sokolice a sokolstvem se nekonají, na což znovu se upozorňuje, že je velice prospěšno ku vzájemnému se seznámení a porozumění. Další program vzdělávacího výboru jest velice bohatý a jest doporučení hodný. Vzdělávací výbor má plán rozdělit župu na okrsky, a každý okrsek přiděliti jednomu svému členu k navštěvování, což se zamlouvá a jest velmi praktické.

Pro dobro: Jest doporučováno, aby v místech, kde je více než jedna jednota a cvičení jsou slabě navštěvována, cvičilo se pohromadě a tím se ušetřilo na čase a vydání a zároveň se tímto způsobem bude členstvo různých jednot lépe seznamovati. Přijato a hned v zápleti odporováno pro jednotu v Astorii a členstvu T. J. Sokol N. Y. bydlícímu v Astorii. V záležitosti této má býti jednatelem dopsáno jednotám: T. J. Sokol N. Y., Jednota Dívek a Paní, Děl.-Am. Sokolu a Děl.-Am. Sokolice v Astorii a společně cvičení jim doporučiti, neb tím pak by nabyl tamější dům dva dny v týdně k jiným potřebám a vyhovělo by se všestranně.

Některé jednoty v župě si stěžují, že jim nejsou V. V. zprávy zasilány a žádají župu by V. V. upozornila, by zprávy každé jednotě zasilány byly. Tato stížnost zvlášť byla přednášena jednotou Děl.-Am. Sokola ve Winfield, L. I., kteří tvrdí, že nevědí docela nic o spojení se Slovenským Sokolem, ani o zamýšleném obeslání sletu v Praze. Jednatel má V. V. dopisem upozorniti, aby byl v zasilání zpráv opatrnější, by každé jednotě se zprávy dostalo. Ku konci schůze pak bylo oznamo-

no, že jednota v Brooklyn, N. Y. a jednota East Pater-son, N. J. se rozešly a že jejich nářadí leží ladem ně- kde v místnosti, kde se cvičovalo. Tech. Výbor má se postarati o převezení nářadí a oznámiti jednotám, kte- ré nářadí potřebuje, aby se přihlásila. V zápětí na to se hlásí, že jednoty v Little Ferrý o nářadí žádají. Tech. Výb. má vyříditi.

Na konec pak bylo usneseno, aby doporučený so- kol V. Sperákus byl o jeho přijetí jako spolupracov- ník Sokola Amerického obeznámen a zároveň má býti oznámen V. V. Obce. Jednatel má vyříditi.

Příští schůze župy se bude odbývatí čtvrtou ne- dělí v měsíci listopadu t. j. dne 23., na což se zástupci župy upozorňují. Po té schůze starostou J. Modrem skončena.

Karel E. Hrbek, jednatel,
1502 First Ave., New York, N. Y.

ZÁPIS SCHŮZE ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY JIŽNÍ v St. Louis, ze dne 30. října 1919.

Schůzi zahájil v určitý čas před. výb. br. Fr. J. Holman. Čten zápis schůze poslední, který byl schvá- len. Ze zástupců nepřítomni sok. M. Žaloudek, T. Ul- rich, H. Ječmen, J. Kučera omluven.

Zpráva náčelníka z technického odboru podaná, sděluje, že již měl vše upraveno, avšak dopis, který mu zaslal vrchní náčelník Č. O. Sok. br. Paskovský částeč- ně plán pozměnil a to hlavně se týkalo vyslání sokolů ku příštímu sletu do vlasti.

V dalším jednání vše řádně probráno, by co nej- větší počet nejen cvičících, ale i všech Sokolů a Soko- lek byl co možno početně zastoupen. Uzavřeno, by br. náč. A. Tesař v tom směru dopsal všem jednotám v žu- pě zastoupeným, tak by se seznal počet se přihlásiv- ších.

Dále uzavřeno, by jednatel dopsal všem jednotám a vysvětlil celou záležitost při účastenství sletu, požá- dal všechny jednoty, by se činně podílely v práci a po- řádaly ušlechtilé zábavy ve prospěch fondu pro vyslá- ní cvičenců k VII. Sletu do naší osvobozené vlasti, zá- roveň, by hleděly pracovat i na veřejnost.

Oba dopisy zašle společně jednatel všem jedno- tám co nejdříve.

Dále jednáno bylo, jakým způsobem bylo by mož- no dostati větší částku peněz, by se mohlo borcům čá- stečně krýti vydání. Náhled, který podán byl, by se u- spořádala jakási věcná loterie, na které by se podílela celá župa, došel pozornosti, by se zvolil užší výbor, který by do příští schůze podal jakým způsobem by se mohlo provésti; do výboru zvoleni bratři: Aug. Te- sař, Fr. J. Holman, V. K. Tříska. Předseda k tomuto dodává, že je povinností nejen Sokolů a Sokolek, ale celé Československé národnosti pracovat a podpořit tento národní podnik, který má do budoucna velký vý- znam v Sokolstvu, ale celé české slovenské Republiky.

To naše Sokolstvo co jádro které v posledních do- bách se tak činně podílelo na osvobozovací akci, má a musí udržeti a pomáhati udržeti tu celistvost naší zde v této zemi i za mořem, a to se má státi tímto všesokol- ským sletem, kde budou všechny slovanské národy za- stoupeny, ano i možno počítati, že vláda Českosloven- ská se postará o zastoupení všech přátelských mocno- stí.

Těž jednáno v témž směru, by jednatel upravil provolání na veřejnost a zaslal do čelnějších časopisů jako Sok. Amer. Orgánu Br. Č. S. P. S. a Věstníku J. T.

Konečně jednáno, zdali možně pořádati župní zá- vody v příštím roce. O této záležitosti se bratři vyslo-

vili a uznali z ohledu, že většina Sokolů bude bráti účast na výpravě Sletu a tudíž počet cvičenců byl ma- lý. Dále ti předměstští cvičenci by se nemohli účast- nit a konečně jedna z největších překážek je ta, roz- hodně velká vzdálenost všech jednot, musí se pomýšle- ti na místo, kde by to mělo vliv na veřejnost a pak ta naše župa je tak rozsáhlá na vzdálenost, více jak jeden tisíc mil a jednoty jsou vesměs početně velmi slabé, by podobné vydání si mohly dovoliti.

Zástupci v župě zastoupení mají dobrou vůli pracovat ale tolik vědí, že pro vzdálenost není ani pomy- šlení na vyslání cvičitele neb agitátora mezi jednoty, které toho ale nutně potřebují, by se k životu probudily a to dopisy se nedokáže.

Konečně jednatel V. K. Tříska sděluje, že s prací upravení soupisu práce jednot v župě je většinou ho- tov, čeká jen na další, které mu jed. Výk. Výb. br. Vo- nášek má zaslati.

Do výboru Vzdělávacího zvolen Sok. M. Vimr, jed- natel jej má požádati, by v oboru tom spolupůsobil.

Tim jednání ukončeno. Na zdar!
Fr. J. Holman, před. V. K. Tříska, jednatel.

ZÁPIS ČÍS. 32

o schůzi výb. Župy Střední, konané 20. října 1919

za přítomnosti bři: Dra. Muellera, Paskovského, Pe- routky, Prokše, Musila, Hanzlika, Krajčoviče a Brichty, ze sester přítomny sestry: Kibicová a Zoubková.

Přečten zápis o schůzi čtvrtletní, konané dne 22. září a schválen beze změny.

DOPISY. Žup. Vzd. O. oznamuje, že ku sepsání činnosti župy v akci osvobozovací zvolen byl br. Mu- sil a žádá, by data potřebná témuž zaslána byla co nej- dříve, týče se to též i býv. Župy Střední býv. Nár. Jed- noty a Župy Fugner-Tyrš.

Oznámení bři. zástupců ze Sokola v Town of Lake vzato k vědomosti.

Různé záležitosti. Jednatel sděluje, že Nár. Ti- skárna slevila z účtu za vyrovnání k účasti na válečné výstavě \$24., zní tedy účet nyní na \$25.00, kterýžto obnos poukázán k výplatě.

Sdělení bra. starosty ve příčině pojistného za ú- ředníky i záležitosti ohledně sokolských zpěvníků, vz- ta k vědomosti.

Jednání o účasti na VII. Sletu Vsesoklském v Praze v r. 1920. Zásadně usneseno účastniti se. Dále, vzhle- dem k žádosti V. V. S. O. usneseno, že župa zaplatí za svých 10 bratrů či sester za schopné uznaných, za kaž- děho \$100., obnos tento není definitivní a může býti zvýšen, pak-li do doby Sletu finance župy toho dovoli.

Poznovu brem. Musilem vyvolána byla debata o příčině "Memoranda", zasláno svého času V. Výb. S. O. do Prahy. Usneseno všemi hlasy přítomných pro- ti hlasům bra. Musila a Paskovského, ponechati záleži- tost tu tak, jak jest až do doby, kdy nás dojde odpověď od Č. O. S. z Prahy.

Na vědomí vzato sdělení, že Vsesokolské Šibřinky určeny na sobotu třetí v únoru v Sokole Chicago a dále sdělení, že promítací přístroj se opravuje, aby filmů které má Obec a župa a které případně se obstarají, mohlo býti použito k přednáškám. Vše potřebné zaří- dí Ž. Vzd. Odbor.

Sokol v Milwaukee žádá, aby jim byl ku dni 8. list. vyslán řečník, který by promluvil "O významu bitvy bělohorské ku dnešnímu stavu věci českých". Vyřízení záležitosti té převzal si na starost Vzd. O.

Tim jednání skončeno a sdělena zpráva účetní, která vykazuje:

Příjem: Ž. Odb. Sok. Mladočech, přísp. \$1.95
 Vydej: Nár. Tiskárně, účet. 25.00
 Hotovost \$471.89.

Na zdar! M. Brichta, jednatel.

BRATRÍM JEDNATELŮM ŽUPY STŘEDNÍ.

Zašlete vše co víte o svých jednotách, jak účastnily se v době válečné akce osvobozovací brü F. Musilovi, 3639 záp. 26. ul. a to co nejdříve!

CVIČITEL

zkušený nabízí své služby br. jed. sokolským. Jsem absolventem kursu Č. O. S., dlouholetý náčelník Sokola Pankráckého u Prahy přítomně tamtéž, a byl jsem v r. 1911—1912 cvičitelem Sokola St. Louiského, též místonáčelnkem Župy Střední N. J. S. kteréhož místa pro tehdejší svou chorobu jsem se vzdal a odejel do staré vlasti.

Tajemníci obraťte se s dotazy o mé činnosti na Sokol St. Louiský a Dalmatinský a Srbský Sokol, tamtéž jejichž jsem byl též cvičitelem. Případné nabídky laskavě řiďte na adresu:

Sokola St. Louiského.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Všichni zodpovědní činnovníci a dopisovatelé, jižto zasílají zprávy aneb dopisy k uveřejnění do našeho orgánu, musí tyto zaslati přímo na pořadatele pod adresu: Jarka Košar, 1928 So. 63rd Ct., Berwyn, Ill. a ne jak se dosud často děje na výpravčího, na tiskárnu, neb na jednatele výk. výb. Tim stává se, že dosti důležitá zpráva neb dopis časový přijde do rukou pořadatele, když už jsou stránky listu v korektuře, následkem čehož jsou odkázány k uveřejnění až do čísla příštího. Tak na př. stalo se s dopisem (M. Sedlařík) Jed. Děln. Amer. Sokolic v New Yorku, který určen byl pro číslo říjnové, a totéž platí o dopisu Těl. Jed. Sokol "Říp" (dop. Mil. Januch) a o 2 zprávách Tech. Odboru Župy Východní (Ferd. Slavík), které budou uveřejněny až v čísle prosincovém.

Lhůta ku zaslání zpráv a dopisů jest výslovně určena do 5. každého měsíce, mají-li tyto být v běžícím čísle uveřejněny. Připomínáme to k vůli pořádku a zamezení zbytečných stížností, jakoby snad zúmyslně některý dopis neb zpráva byly odkládány. Každý, kdo umí čísti, nalezne na druhé stránce našeho listu příslušné adresy s poukázáním, co a na koho je nutno zasílat.

Změny adres činnovníků aneb jednotlivých členů, zaslání časopisu, to vše patří k vyřízení brü výpravčímu a ne pořadatel. Adresa: Výpravčí Sokola Amerického, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill. Bude-li každý dbalým pokynů výše uvedených a zašle vše vždy v čas a na patřičné místo, umožní tím pořadatel přesný přehled obsahu běžícího čísla orgánu. S bratrským "Na zdar"!
 Redakce.

Za našich dob alkohol pustoší zem více než tři hlavní metly, které zaznamenala historie: hlad, mor a válka; decimuje více než hlad a mor a víc ubijí nežli válka. Ale on nejen že ubijí, on i zneuct'uje.

Gladstone.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Z T. J. S. Cleveland přestoupil k Sokolu Říp v Pittsburghu Fr. Pliska. Cestovní listinu si vyzvedl Vác. Vlček.

— Do T. J. S. Moravan v Toledo, O., se vrátili z armády Alois Dvořák, Frant. Vrána.

— Z Z. O. Sokola Havlíček v Clevelandu přestoupily k nově se zakládajícímu sboru v Mt. Pleasant Marie Veverková a Censka Lacinová.

— K Sokolu Detroit přistoupili Josef Michálek a Josef Synek.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijati byli Emil Vogltanc, Jan Adam a John Hess. Zemřeli František Spěvák a Václav Zemánek. Vyloučen pro neplacení Jan Přenosil.

— Do Děln. Am. Sokola v New Yorku přistoupil Rudolf Waldhauser. Zemřeli: Doulík Antonín, Trejbal Václav, Hübner Josef I.

Vyloučen Gregor Josef. Odstoupil Havránek Josef I.

— Ze sboru Děln. Am. Sokolek v Little Ferry, N. J., vystoupily: Antonie Vetyška a Marie Novák.

— Do Jednoty Sokol Newark, N. J., přistoupili: Frant. Petříček, Jiljí Koudelka, Jan Maršák, Antonín Bartůnek, Ludvík Mikoláš, Frank A. Boehm, Josef Kukal, Robert Hrudka.

— Z T. sboru D. a P. v Newark, N. J., vystoupily: Marie Fray, Marie Suchánek. Přijata Rosie Švácha.

— Z Jednoty Děln. Am. Sokolic v New Yorku vystoupily: Antonie eVselá a Aloisie Zahradník. Vyloučeny pro neplacení: Pavlína Coppin., Josefa Eisenkraft, Božena Sedláček, Růžena Zeman, Marie Frey. Přistoupily: Marie Poláček, Klára Haštava, Eliška Spěvák.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Frederick Pavlíček III., Frank Chladníček, Frank Kulaja, Jaroslav Vlk. Odstoupili: Rudolf Lukš a Jos. J. Slepíčka.

— Do Čes. Am. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: V. F. Ševčík a Paul Mlinář. Odstoupil Jos. F. Šimeček.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Jan Brouček a Josef Kočvara.

— Z T. J. S. Slávoje v Chicagu odstoupil Kopsa Arnošt a Pacl Robert. Navrátil se z vojska Grosman Adolf.

— Do T. J. S. Chicago uveden byl Josef Votava. Vystoupil Bohumil Doležal.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu za třetí čtvrtletí přijati byli: Jan Doubrava, Adolf Žižka, Frant. Javorský, Jos. A. Bašek, Václav Ondráček, Karel Kanářík, Jaroslav Kotrbatý, James Mašek.

Přest. listinu obdržel Karel Sládek. Odstoupil Ant. Slechta. Pro neplacení vyloučení Alois Brtna, A. Hanák L. Šimáček, K. Rezníček a J. Karásek. Zemřel Fr. Hrubý.

— Do Čes. Am. Sokola v Chicagu přijat byl Matěj Vachta. Z vojny se vrátil Václav Vlasatý. Odstoupil Josef Novák.

— Do Ž. Odboru Sokola Komenský v Chicagu přistoupila Anna Valentová.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.

Of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Ill., for October 1st, 1919.

State of Illinois }
 County of Cook } SS.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared George Mach, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Expeditor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to-wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:
 Publisher: National Printing & Publishing Co., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
 Editor and Managing Editor: Jarka Košar, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.
 Business Manager: T. Vonasek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.)
 Sokol Union of America.
 President: Jos. Placek, 2347 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.
 Secretary Tom. Vonasek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.
 Treasurer: Jan Makyta, 2329 So. Sawyer Ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

National Printing & Publishing Co., Publishers,
 per George Mach, Expeditor.

Sworn to and subscribed before me this 1st day of October, 1919.
 (SEAL) Joseph A. Brabec, Notary Public.
 (My commission expires July 25, 1922.)

ADRESÁŘ

V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Adresář členů V. V. Sokolské Obce v Americe

Schůze jsou v knihovně Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., poslední pondělí v měsíci.

Jos. Pláček, starosta, 2347 So. Kedzie Av., tel. Rockwell 2199; náměstek sestra Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie ave., tel. Rockwell 1385; jednatel Tom. Vonáček, 1647 So. St. Louis, Ave., tel. Rockwell 6456; pokladník Jan Makyta, 2329 So. Sawyer Ave., tel. Rockwell 2199; Jos. Paskovský, náčelník, 2606 So. Millard Ave., tel. Lawndale 120; členové: Jos. Cermák, 2533 So. Central Park ave., tel. Rockwell 5060; Jarka Kořan, 1928 So. 63 Ct., Berwyn, Ill.; Ant. Doležal, 2443 So. Kedzie ave., tel. Rockwell 708; C. Popelka, 1453 So. Kedvale ave., telefon Lawndale 6830; F. J. Kubec, 5343 W. 25 St., Cicero, Ill.; tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4132 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; J. F. Štěpina, 18. ul. a Blue Island ave., tel. Canal 3860; V. Cerný, 2135 W. 19. St., tel. Canal 4127; Slačouva Marie, 4132 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; Terezie Dobiášová, 1208 W. 18. St., tel. Canal 4350; Marie Brichtova, 2551 So. Turner Ave., Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave., tel. Lawndale 3636; Dr. A. Mueller, 1817 Loomis St., tel. Canal 1948; Dr. K. Neumann, 1441 W. 18. St.; tel. Canal 4680.

Poštovní peněžní poukázky a čky buďtež psány na jméno J. Makyta a buďtež posílány na jednatel T. Vonáček, 1647 So. St. Louis Ave. K čku připočítejte 10c na výměnu.

Ústřední Technický Odbor. Schůze první neděle v měsíci o 9. hod. dop. v Sokole Chicago. Jos. Paskovský, náčelník, 2606 So. Millard Ave., tel. Lawndale 120; 1. náměstek J. Bednářik, 5135 So. Rockwell St.; 2. nám. sestra Zdenka Háč-Vosátková, 1834 So. Laffin St., tel. Canal 3267; jednatel T. Vonáček, 1647 So. St. Louis ave., tel. Rockwell 6456; členové Jarka Kořan, J. Cermák, J. Brouk, V. Cerný, Alma Zavřelova.

Ústřední Vzdělávací Odbor. Schůze každý třetí pátek večer u br. Mullera, 1817 Loomis ul. Dr. Ant. Mueller, předseda, 1817 Loomis St. Tel. Canal 1948; náměstek sestra Julča Háč-Vinklárková, 1834 So. Laffin St. Tel. Canal 3267; jednatel T. Vonáček, 1647 So. St. Louis Ave., tel. Rockwell 6456; členové Aug. Raisler, 2012 So. Crawford Ave., tel. Lawndale 3877; dr. Karel Neumann, 1441 W. 18. St., tel. Canal 4680; Jan L. Kuták, 6411 Sinclair Av., Berwyn, Ill., Tel. Berwyn 603 R.; M. Brichta, 2551 So. Turner Ave., tel. Lawndale 4400.

Veškeré dopisy Výkonnému Výboru, neb Ústřednímu Technickému Odboru a Ústřednímu Vzdělávacímu Odboru buďtež adresovány na jednatel: Tomáš Vonáček, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill.

Zupa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr; náměstek Ad. Koňas; jednatel K. Hrbek, 1502 First ave.; pokladník A. Vyskočil.—Schůze poslední pondělí v měsíci.

Technický Výbor Zupy Východní. Náčelník: Josef Gregor, 1817—I. Ave., New York City; 1. nám. náč.: Vojtěch Hlavatý, 1427 Ave. A., New York City; 2. nám. náč.: Josef Duda, 433 So. 10th St. Newark, N. J.; zapisovatel: Ferd. Slavík, 410 E. 75th St., New York City. Schůze každou 3. neděli dopoledne v místnosti D. A. Sokola, 525 E. 72. St., kamž buďtež adresovány všechny dopisy.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětka, 2010 S. Ashland Ave.; tajemník Em. Lopata, 816 N. Rose St.

Baltimorská Jednota Sokolic v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 1623 Gorsuch ave. Tel. Home-wood 4914-J; náčelnice Markéta Musil, 419 N. Castle St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník V. J. Rychetský, 21 Grace St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 497 E. 166th St.; tajem. Rupert Vondrák, 3468—3rd Ave.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420—424 E. 71. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo. tajemník Emil Abeles, 2201 N. 4. St.

Těl. Sbor Sokolek Philadelphia, Pa., koná schůze 1. neděle v měsíci ve 3. hod. večer v České Národní Budově, 2202 N. Marshall St. Tajemnice Marie Krajčák, 1124 So. 2. St.

T. J. S. Ríp, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Sini, 100 Vinal St.; tajemník Miloslav Janouch, 1008 Sheffield St., N. S., Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, 26 George St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. Anna Jirsová, 504 E. 70. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd Ave.; náčelnice Karolina Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Antonie Hvězda, 666 So. 20. St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Kovalský, box 117, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115—5th Ave. Taj. Fr. Prokop, 52 — 3rd Ave.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 521 Webster St.

D. A. Sokol v Yonkers, N. Y. Schůze každou 1. středu v měsíci u br. Fr. Štaastný, 274 Ashburton Ave., Yonkers. Starosta Jos. Bartoš, 30 Mulberry St.; prot. taj. Jar. Mrlik, 423 Walnut St.

D. A. Sokol Brooklyn, N. Y., koná své měsíční schůze každou 1. sobotu v měsíci v "Balkan Halle", 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn, N. Y. Prot. taj. Rud. Waldhauser, 157 Evergreen Ave., Brooklyn; fin. taj. Fr. Vostrý, 390 Melrose St., Brooklyn, N. Y.

D. A. Sokol New York koná své schůze každé 3. úterý v měsíci v Sokolovně v 72. ulici. Starosta Vojtěch Kalbáč, 702—8. Ave., Astoria, L. I., N. Y.; prot. taj. Fr. St. Šimek, 1375 Ave. A.; fin. taj. Jiří Váchal, 426 E. 73. ul.

D. A. S. Newark, N. J., koná své schůze každou 1. neděle v měsíci v Nár. Budově, 19. Ave. 17. St., Newark, N. J. mezi 10. a 12. hod. dopol. Prot. taj. Vác. Hažmuka, 27 Edmond Place, Newark, N. J.; fin. taj. Jos. Stojan, Vant Hall Road, Vant Hall, N. J. Dopisy na prot. tajemníka.

D. A. Sokol Little Ferry, N. J., koná své schůze každé 3. pondělí v měsíci v budově D. A. Sokola na Washington Ave., Little Ferry, N. J. Fin. taj. Al. Heinige, Little Ferry; prot. taj. Frant. Koláci, Little Ferry, N. J.

D. A. Sokol Astoria, L. I., N. Y., koná schůze 2. pondělí v měsíci v Čes. Domově, roh Woolsey a 2. Ave. Prot. taj. Jos. Havrda, 297 Lawrence St.; fin. taj. Anton Vavříčka, 297 Lawrence St.

Děl. Amer. Sokol, Baltimore, Md., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v Sokolovně, roh Gay a Preston St. Pot. taj. a dopisovatel F. Kaláš, 11 N. Rose St.; účetní Fr. Steiner, 712 N. Glover St.

D. A. S. Garfield, N. J., koná své schůze každou 4. neděli dopol. v měsíci v míst. p. A. Magocsyho, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. F. Kuttenberg, 119 Willard St., Garfield, N. J.

D. A. S. v Hudson Co. pořádá schůze každou první středu v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. V. Křemen; účet. A. Hrbek.

D. A. S. Elizabeth, N. J., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v místnosti Café Dahmen, 401 E. Jersey St. Prot. taj. Max Kunc. Dopisy na místnost: Café Dahmen, cor. 4th a Jersey St., Elizabeth, N. J.

D. A. S. Bridgeport, Conn., koná své schůze v Národní Budově 2. středu v měsíci. Jednatel Frank Zeller, 121 Deacon St.

Dillonvale, O. Starosta Václ. Loos, R. F. D. 105; taj. Fr. Brož, Lock Box 85; pokl. Jos. Bláha, Box 122. Veškeré dopisy na taj. D. A. S. Bellaire, O., koná schůze každou 4. neděli odpo. v Česko-Slov. Sini, Harrison St., Bellaire, O. Taj. M. Macháček, 4152 Trumbull St., Bellaire, O.

So. Boston, Mass. Jednatel V. Vepřek, 16 Atlantic St., So. Boston, Mass. Schůze každý 1. pátek v měsíci.

Sbor Děl. Amer. Sokolic v New Yorku koná své schůze 1. čtvrtek v měsíci v místnosti Děl. Amer. Sokola na 72. ul. Prot. taj. M. Richardová, 408 E. 78. ul.

D. A. S. Winfield, L. I., N. Y. Schůze 1. pátek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest, roh 12. ul. Jednatel J. F. Tichý, 51 Forest St.

Sbor D. A. Sokolek ve Winfield, L. I., koná schůze každý 3. čtvrtek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest St., Winfield, L. I. Prot. taj. Anna Handschur, 41 Forest St.

Sbor. Děl. Amer. Sokolic v Astoria, L. I., N. Y., koná schůze každý druhý pondělík v měsíci v Čes. Domově. Prot. taj. M. Matlach, 267 Park Place.

Děl. Amer. Sokolic v Hudson Co. pořádají schůze druhý čtvrtek v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. Alb. Luxova.

Sbor D. A. Sokolic v Yonkers, N. Y., koná svoje měsíční schůze každý 2. čtvrtek v měsíci v čís. 274 Ashburton Ave., Yonkers, N. Y. Prot. taj. Lud. Mrlik, 456 Walnut St.

Sbor Děl. Amer. Sokolic v Little Ferry, N. J., koná schůze každou 2. středu v měsíci v budově D. A. Sokola v Little Ferry, N. J. Prot. tajemnice Marie Koláci; účetnice Ter. Holubcová.

Sbor D. A. Sokolic v Newarku, N. J., koná své schůze každou 1. neděle v měsíci v Národní Budově, roh 19. Ave. a 17. St., Newark, N. J. Prot. taj. Mag. Cupka, 236—18. Av., Newark, N. J.

Sbor D. A. Sokolic v Brooklyně, N. Y., pořádá schůze čtvrtek v měsíci v místnosti (Balkan Hall, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn). Prot. taj. Anna Daniels, 35 Eldert St., Brooklyn, N. Y.

Sbor D. A. Sokolic v Garfield, koná své schůze každé první úterý v měsíci v místnosti p. A. Magocsy, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. Marie F. Machova, 27 Lederer St., Garfield, N. J.

Zupa Severo-Východní. Sídlo v Clevelandu.

Schůze poslední sobotu v měsíci u Sok. Cleveland v 8 hod. večer. — Starosta: V. Přeč, 3272 Fulton Rd.; poklad. A. Krawcová, 2487 E. 86. St.; náčelník F. Pliska, 2303 E. 83. St.; jednatel K. Kolář, 3304 W. 46. St.

Tech. Odbor Zupy Severovýchodní koná pravidelné schůze každou první středu v měsíci v Sokole Cleveland v 8. hod. večer a cvičební hodiny každou druhou neděli po schůzi Tech. Odboru v Sokole Cleveland od půl desáté do 11. hod. dop. Náčelník: Frant. Pliska; podnáčelník: Boh. Klimeš; taj: Lad. Brantl, 11818 Parkview Ave., Cleveland, O. Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděle v měsíci ve 2. hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Vác. Kunáček, 2483 E. 86. St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděle v měsíci ve 4. hod. odpo. Tajemnice Marie Procházková, 2534 E. 128. St.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Sokol Detroit, Mich. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut ave. Taj. Bedřich Pecha, 604 Magnolia ave.; účetní Louis Čup, 668 Clark ave.; pokl. Vác. Becker, 78 Humboldt.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

Sokol Havlíček v Cleveland, O., koná své schůze 4. středu v měsíci v Čes. Národní Sini na Broadway. Jednatel Jos. W. Petr, 3096 Otakar St., náčelník Boža Klimeš, 5757 Portage ave.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou první neděle v měsíci určitě v 9. hod ráno. Tajemník Fr. Wagner, 3349 Fulton Rd., Cleveland, O.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděle v místnosti J. Kačmaríka, 2002 Front St. Taj. Jos. Kočíš, 2545 Cass-st. St.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton Ohio, 202 Troy St., u Varšavy. Schůze 3. neděle dopoledne. Cvičí se v pátek od 8 do 10. Jednatel J. Novotný, 3326 E. 2nd St.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., koná schůze v místnosti na rohu Buckeye Rd. a E. 111. každou 1. neděle v měsíci v 9. hod. ráno St. Starosta: Al. Hrabák, 11621 Parkview ave. Jednatel: Jaro Krušina, 11620 Continental Ave.

Sokolice Havlíček v Clevelandu, Ohio, konají schůze 3. středu v měsíci v Národní Sini (Besídky) na Broadway. Tajemnice Vlasta Brychein, 4961 Broadway; náčel. Marie Kasalová, 5042 Pershing Ave.

Zenský Odbor Sokola Nová Vlast v Clevelandu, O., schůze 3. pondělí v Čes. Sini Sokol na Clark Ave. Tajem. Marie Rehula, 3812 Carlyle ave.

Zenský Odbor Sokola Tyrš koná schůze každou 1. neděle v měsíci v místnosti obě. Berty, Buckeye Rd., roh E. 111. ul. Taj. Marie Urban, 11718 Griffing Ave.